

Petak, 3. mart 2006.
Svedok Dragutin Berghofer
Otvorena sednica
Optuženi su pristupili Sudu
Početak 9.09 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobro jutro. Gospodine Berghofer, podsetio bih vas na zakletvu koju ste dali na početku svog svedočenja, a koja je još uvek na snazi. Sada ćemo da nastavimo s vašim svedočenjem. Gospodine Vasiću, izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT VASIĆ

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala časni Sude. Dobro jutro. Dobro jutro svima u sudnici. Dobro jutro, gospodine Berghofer.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Dobro jutro, gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja bih vas samo zamolio da, kao i juče napravite malu pauzu nakon mog pitanja da bi prevodioci stigli da prevedu ono šta mi govorimo i zamolio bih sudskog poslužitelja da svjedoku dostavi jedan set izjava koje će biti potrebne Odbrani u toku njegovog unakrsnog ispitivanja. Hvala vam. Gospodine Berghofer, ja bih se samo na sekundu vratio na događaje u hangaru na Ovčari o kome ste juče govorili i pitao bih vas da li se sećate da li je neko popisivao ljude koji su bili u hangaru dok ste vi bili tamo?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Gospodine Vasiću, niko nije ni pitao, ni pisao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li su popisali imena iz vaše grupe kad ste izlazili iz hangara i išli za Vukovar?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Na koga mislite da li je to pisao?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je bilo ko pribeležio vaša imena, znači ova grupa od vas pet, šest, kako ste rekli, koja je izvedena iz hangara i koja je otišla u Vukovar?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Koliko se ja sećam gospodine Vasiću, niko.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam gospodine Berghofer. Ako vam kažem da neki svedoci tvrde da je bilo popisivanja u hangaru i da su popisani imena i lica iz ove vaše grupe koja je otišla za Vukovar. Da li vi smatrate da toga nije bilo ili vi to možda samo niste videli?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Za onih dva sata gospodine Vasiću, niko nije u hangaru pisao ni popisao, a za nas pet ako se neko bolje sjeća, kapa dole. Ja se ne sećam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala gospodine Berghofer. A sada ću preći na jednu drugu temu. Ona je vezana za spisak ljudi koje ste videli na Ovčari i koji ste ovde dali mom uvaženom kolegi i koji je uvršćen kao dokazni predmet 228. Recite mi gospodine Berghofer, vi ste rekli, kad ste se vratili u Hrvatsku, marta 1992. godine, da ste sačinili jedan spisak od 23 osobe za koje ste tada smatrali da ste ih videli na Ovčari, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je gospodine Vasiću, možda i 25, od 22 do 25, ali ja pet sam imao sebi u glavi koje nije bilo potrebno, jer ne možete ih zaboraviti.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste se ovim listama koristili kada ste razgovarali sa predstavnicima vlasti Republike Hrvatske, predstavnicima MUP-a, kada ste davali svoje izjave i kada su oni sačinjavali službene beleške?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Gospodine Vasiću, naši u Hrvatskoj nisu ni znali ko je sve na Ovčari dok im ja prvi nisam pročitao otprilike 25, 27, jer ja sam taj koji sam i prepoznao jer su mi u blizini, kako bih vam rekao, susjedi.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi, da li sam dobro razumeo dakle, da li ste vi kontaktirali sa Komisijom Vlade Republike Hrvatske za nestala lica? I da li ste njima dali ove spiskove o kojima govorite?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa gospodine Vasiću, ja ne znam koliko puta sam ja dao tu izjavu o tim nestalima, pa verovatno da sam dao i njima. Evo, na primer u Beogradu mi je Vesko Krstajić, sudac dao kompletan spisak, pa me zamolio koga poznajem da okružim tako da je bilo još veći broj, shvaćate me?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kako da ne, hvala. A da li ste pre ovih vaših svedočenja u Beogradu 2004. godine imali prilike da u Hrvatskoj od ove Komisije za nestala lica dobijete i pregledate spisak za koji se tvrdi da su nestali na Ovčari?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa ne znam gospodine Vasiću, 14 godina je prošlo, ali i ako kažem da jesam, a nisam siguran, i ako kažem da nisam, opet nisam siguran, meni gospodine Vasiću spisak sa Ovčare niko ne mora ni prikazati. Ja i sada, evo svaki put kad se setim... Pero Šimunić, odmah, 100 metara od mene, nisam vam ga upisao. Ima veći broj ljudi koji se u ono vreme pamtio, ali nisam se tog momenta mogao setiti, pa eto tako sad kad ste me primorali da mislim za tu nesretnu Ovčaru i za te ljude, onda sam ja postepeno, malo mi se film vraća.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. A sad moram nešto da vas pitam. Kad ste svih ovih 15 godina razgovarali sa predstavnicima vlasti Hrvatske, svedočili pred raznim tribunalima, sudovima, zar vi tada niste takođe bili primorani da se sećate imena, zapravo zar niste bili u istoj ovakvoj poziciji u kojoj kažete da ste sada? Pa se opet niste setili svih ovih imena, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li mi možete reći da li vam je i ovde od strane mojih uvažanih kolega pokazan spisak koji je prilog uz optužnicu i u kome Tužilaštvo tvrdi da su ta lica nestala na Ovčari? Sada, pre ovog vašeg svedočenja. Znači dok ste ovde boravili u Hagu.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nije gospodine Vasiću. Iz glave sam morao pisati.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi, vi ste ovaj vaš spisak koji ste sačinili marta 1992. godine zapravo koristili kad ste u svojim razgovorima, sa različitim organima, a koristili ste ga i u vašem svedočenju pred Specijalnim većem za ratne zločine Okružnog suda u Beogradu, je l' tako? Pred sudijom Veljkom Krstajićem.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da, što se tiče moga sjećanja.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Mene interesuje da li ja taj spisak ostao sada kod vas kod kuće ili ste ga poneli ovamo u Hag?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nisam gospodine Vasiću. Taj spisak... Ja mislim ovako, sa ljudske strane, osam godina ga nije ni dotakao. To je jedan, jedan listić iz jednog fascikla, zadnja, ovaj, zadnji papir tako da sam onako to malo našarao. To je isti taj dan, u stvari kad sam bio na slobodi i od onda ga ja više nisam ni dodavao, ni oduzimao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. A da li ste ovaj spisak koristili kada ste davali iskaz radnicima unutrašnjih poslova 6. aprila 1992. godine, juče smo razgovarali o toj vašoj izjavi, sećate se?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Verovatno da jesam, mislim, jesam, čitao sam... Verovatno. Uzmite da jesam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Mene sada interesuje da li nam možete reći kada ste se zapravo setili ovih novih devet lica koja nisu na vašem spisju? Da li je to bilo pre ili posle Beograda, posle vašeg svedočenja u Beogradu?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa u pravu ste gospodine Vasiću. Bilo je prije Beograda, a bilo je i posle Beograda, a bilo je susretnem se sa njihovim mamama i tatama i normalno da se setim. A naglašavam vam, juče sam počeo mutat za neka prezimena i na kraju u zadnji čas sam se sjetio, tako da nisu svaki puta njih 30, 40 u mojoj glavi.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi da li ste za ovih 15 godina o ovim događajima razgovarali sa gospodinom Čakalićem ili sa još nekim drugim ljudima koji su imali neka saznanja o Ovčari?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Gospodine Vasiću, da vam budem iskren, Čakalić je od mene negde 700 do 800 kilometara daleko. Negde na moru. Gunčevića sam sreo tamo negde, valjda pred Hag, 1996. godine on je bio u Zagrebu, verovatno da je još u Zagrebu. Mladog Harlovića sam sreo 1996. godine kad smo došli ovde, Kojić Žarka sam sreo isto 1996. godine, a verujte nisam ga ja ni prepoznao, pa to je dečko k'o soliter izrastao. I vidio sam ga pred Beograd kad smo trebali ići. A Čakalića sam vidio, pomozite mi reći, godina kad smo bili, kad su vaše kolege iz Beograda, njih petorica, u Zagrebu smo davali izjavu, ali samo smo se pozdravili. On je izašao, mi smo se rukovali i on je

otišao. A što se tiče ovih izjava, ja sam vam naglasio da su to dečki, otprilike moji susjedi i od prijatelja djeca.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da gospodine Berghofer, ja imam samo u vezi sa ovim što ste rekli dva pitanja. Vi ste rekli da su susedi bili deca, ali ipak oni nisu na vašem prvobitnom spisku, je l' tako? Nekih ste se kasnije setili, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste, u pravu ste. U pravu ste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A drugo, jeste videli gospodina Čaklića pre vašeg svedočenja pred Većem Specijalnog suda za ratne zločine u Beogradu?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne, prvo su došli po mene, da, i onda su otišli prema Borovu, on je bio valjda kod ćerke, koliko je rekao i pravac za Beograd.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Zajedno ste doputovali za Beograd, je l' da?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I da li ste usput razgovarali o onome o čemu ćete svedočiti? O vašim sećanjima.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa više smo razgovarali kako se ko snašao u našoj Hrvatskoj.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da vas pitam samo još nešto u vezi ovih svedočenja. Da li ste vi učestvovali u onoj Komisiji koja je 1992. godine u Budimpešti išla da daje svoje izjave pred predstavnicima međunarodne zajednice i predstavnicima Hrvatske i tada Jugoslavije, tada Savezne Republika Jugoslavije?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nisam gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Ja bih molio da nam se na ekran stavi dokazni predmet 228, to je ovaj spisak. Treba nam malo vremena. Ja se nadam... Ja nemam na ekranu, imam hard kopiju. Ja ću svedoku dostaviti... Imamo ga na ekranu, nadam se svi. Gospodine Berghofer, da li vi imate na ekranu ovaj spisak?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Imam gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala lepo. Da li mi možete reći, ja ću ići sada od imena do imena, da mi kažete za koga od ovih ljudi vi znate da je bio pripadnik Zbora narodne garde ili branilac Vukovara. Da li to možete?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ja mogu gospodine Vasiću, ali vam hoću pomoći ako me hoćete saslušati.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Izvolite.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da bi kompletno, ja ću vam čitati imena i prezimena koji su bili prvi puta zapisani od 1992. godine, a ove kasnije što sam malo dodao, što sam se posle setio. Ako se slažete u jednoj sekundi?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Izvolite.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Gavrić Dragan, Veber Siniša ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Samo izvinjavam se, malo sporije, da bi moglo ući u zapisnik.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Oprostite. Vlaho, vozio je hitnu u bolnici. Ne znam mu ime, ali je do mene tamo stanovao. Vidoš Goran, tata mu je bio meni poslovođa. Pavlović, koliko ja znam Želko, tik preko puta radnje je moje stanovao. Glavašević Sinišu nisam pisao, jer nije bilo potrebno, to se znalo da je to novinar. Lilija, nisam se setio, ali je dečko odmah gore, jedno 200 metara, mlađi dečko, nisam ga se setio. Ovaj osmi je Jurela, nisam znao ime, pa sam napisao od Tome Jurele, a mama mu je Zlata, medicinska sestra. Ileš Zvonko, zvali smo ga kao djeca Zriko, odrastao samnom. Za Polonja Branka nisam se sjetio, ne radi kliker tog momenta i nisam ga upisao, ali sam znao da radi na "Radio Vukovar". Zatim 11 i 12, to su braća Kolak, s njihovim tatom sam radio dugo godina u poduzeću i dečki su nad moom radnjom stanovali u Patkovićevoj. I znao sam ih, to je u blizini 200 metara. Ovaj Herman Stjepan, ja sam vam naglasio, to je od Hermana zvani Car koji je radio na telefonima, do moje radnje je bio stanar. Ovog Švabu, to je isto Herman, ali mu je i deda i njegov tata ili ujak ili stric, šta mu dođu, davno su napustili Jugoslaviju, uzmite negde 50, oprostite oko 1962. godine, 1963. godine, tako nekako, nisam siguran, možda i ranije i sad je to od onog starog Hermana, vozača prevoza, autobusa, unuk. On se sam predstavio kad je došao u uniformi, bio je naoružan, pa smo ga pitali, a koji si ti, a on kaže: "Ja sam Herman, zvani Švabo". Bodružić Ante vam je bio šef u hotelu "Dunav" jednog resora valjda, tako nekako, inače konobar koliko ja znam, a presvlačio sam mu kutnu garnituru i bio mi je mušterija, zato ga se i sjećam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Izvinjavam se gospodine Berghofer, da samo malo sporije da bi ušla imena ...

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Slažem se, slažem se.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A kad smo već kod ovog Bodružića, da li je on bio na vašem prvobitnom spisku?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste. Taj se nije mogao zaboravit'. Kovač Ivo, od Mate Kovača sin, isto godinama smo radili zajedno. On je radio do zadnjeg dana u pošti. Tuškan Dragica, tamo negde 1963, 1964, 1965. godine bili smo susjedi u Katićevoj, ali i posle, 1970. godine zajedno smo radili u poduzeću "Stjepan Supanc".

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja se izvinjavam gospodine Berghofer, podatke o ovim licima ste dali već na pitanja tužioca tako da ih ne bi imali dva puta u zapisniku. Recite mi samo od ovih imena, ko je bio na vašem prethodnom spisku, a ko nije, da ne bi gubili vreme. Izvinjavam se.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Gospodine Vasiću, to vam ja i čitam.

TUŽILAC MOORE: Izvinite, samo jedna sitnica, jer sam svestan teškoća koje mogu da proisteknu iz ovog spiska. Možda je lakše da se bavimo konkretnim brojem i imenom i da se onda postavi pitanje da li je ta osoba bila na prvobitnoj listi ili ne i tako ćemo da dobijemo jasnije odgovore inače ćemo teško na kraju moći da utvrdimo šta je šta. Znam

da ovo pomalo liči na sitničarenje, ali mislim da je to najbolji način da se reši ovakav problem.

SUDIJA PARKER: Mislim da će i gospodin Vasić da bude zahvalan na tome. Gospodine Berghofer, da pojasnimo. Imena koja su do sada pomenuta na ovom spisku, da li su se ta imena, sva ta imena nalazila i na vašem prvobitnom spisku?

SVEDOK BERGHOFER: Nisu gospodine suče.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, bojim se da ćete morati da se vratite na početak.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Časni Sude, hvala vam. Evo ovako ćemo gospodine Berghofer. Da bi bili brzi i da bi to bilo jasno. Ja ću da idem po brojevima i po imenu, a vi ćete mi reći da li je on bio na prvom spisku sa da li ne. Da li možete?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jedna mala ispravka. Gospodine Vasiću, na kojem spisku, nisam... Bilo mi je jasno. Prvom. Koji je taj?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: To je spisak koji ste vi sačinili marta 1992. godine.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: A to, shvaćam. Može.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Dakle pod broj 1 na spisku koji ste sačinili ovde u Hagu je ime Gavrić Draagn. Da li je on bio na prvobitnom spisku?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Broj 2, Veber Siniša?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Broj 3, lice sa prezimenom Vlaho?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Broj 4, Vidoš Goran?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Broj 5, Pavlović?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Broj 6, Siniša Glavašević?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nije.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Broj 7, osoba sa prezimenom Lili?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nije.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pod brojem 8, osoba sa prezimenom Jurela?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pod brojem 9, Ileš Zvonko?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pod brojem 10, Polomija Branko?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nije.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pod brojem 11, Kolak i pod brojem 12, Kolak braća?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pod brojem 13, Herman Stjepan?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pod brojem 14, Herman s nadimkom Švaba?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pod brojem 15, Bodružić Ante?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pod brojem 16, Kovač Ivan?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pod brojem 17, Tuškan Dragica?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pod brojem 18, Tuškan, sin?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pod brojem 19, Markobašić Ž?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nije.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pod brojem 20, Baumgartner?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nije.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pod brojem 21, Kuhar?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nije.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pod brojem 22, Đukić Dado?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pod brojem 23, Holjevac Nikica?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pod brojem 24, Polhet Danijel?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nije.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pod brojem 25, Brgov Željko?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pod brojem 26, Samardžić Damjan?
SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pod brojem 27, Gašpar?
SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pod brojem 28 i 29, Bosanac?
SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nije.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dva puta. I pod brojem 30, Bajdrauh Tomica?
SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nije jer ga nisam pisao, odrastao sam s njim i školu smo završili zajedno tako da nije bilo potrebno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Sad bih vas pitao i za ova dva imena koja ste ovde usmeno dodali u sudnici, a nisu na ovom spisku. Jedno je Pap Tomislav?
SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste, bio je na spisku.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A drugo je Jovanović, ime ...
SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Oliver.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Jovanović Oliver, da li je on bio na spisku?
SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam gospodine Berghofer.
SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ima gospodine Vasiću, Šimunić Pero iz Dalmatinske, nije bio, nisam se sjetio tog momenta bio.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A recite mi molim vas, sa ove liste koja je pred vama na ekranu, da li nam možete reći ko je bio pripadnik odbrane Vukovara i pripadnik Zbora narodne garde?
SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ovaj Gavrić je bio jedno... Bio je autoprevoznik. A da li je on posle bio zaposlen u bolnici ne mogu vam reći, ali sam ga našao u bolnici.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Mene samo gospodine interesuje koji su bilo pripadnici Zbor narodne garde i Odbrane Vukovara za koje znate, za koje ne znate ...
SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa znate šta ću vam ja reći gospodine Vasiću. Zbor narodne garde je neka postrojba koja je bila naoružana, koja je bila u uniformi. Bolje da ste me pitali da li je iko ovdje imao uniformu, jer ako je bio u Zboru narodne garde, a verovatno da ga je neko i obukao i naoružao. Mislim da bi to bilo logičnije da me tako pitate.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Berghofer ...
SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Molim.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Mi smo ovde čuli da postoji više kategorija branilaca Vukovara. Jedni su bili u Zboru narodne garde, drugi su bili u drugim jedinicama odbrane Vukovara, jedni su bili u 204. Vukovarskoj brigadi. Ja vas pitam da li znate ko je od ovih lica učestvovao aktivno u oružanom sukobu na hrvatskoj strani? 'Ajde tako da vas pitam.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa nisam siguran za ovoga Vebera. Na ovom prvom ne vidim, možda ova braća Kolak, ali ja ih nisam vidio, ja ne mogu to potvrditi.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ako ne znate, vi nam recite da ne znate.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne znam gospodine Vasiću. Ne znam iz tog razloga, jer ja ih nisam vidio na položajima. Ja nisam obilazio položaje.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dobro, hvala vam. Recite mi da li ste na nekom od njih videli zavoje ili gips ili nešto slično?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Mislim na ovome 22, to je bio Dado Đukić, on je bio ranjen u nogu i imao je one štake.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kod ostalih niste videli?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne, ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam, ja imam samo još jedno dva pitanja, a ona su vezana za vreme kada ste iz Mitrovice se vratili u Hrvatsku. Viste razmenjeni, je l' tako gospodine Berghofer u martu 1992. godine?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste, jeste 7. trećeg.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li znate za koga ste razmenjeni i ko vas je vodio na razmenu?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne znam, gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala vam gospodine Berghofer, ja pitam samo ono šta vi znate. Hvala vam najlepše na vašim odgovorima koje ste mi davali. Časni Sude, ja nemam više pitanja za ovog svedoka.

SVEDOK BERGHOFER: Hvala vama gospodine Vasiću.

SUDIJA PARKER: Hvala. Gospodine Boroviću, izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE : ADVOKAT BOROVIĆ

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala, časni Sude. Dobar dan, ja sam Borivoje Borović, advokat, branilac Miroslava Radića.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Dobar dan, gospodine Boroviću.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Prvo pitanje za svedoka, pošto ste pričali o Zengama na način koji ste potanko ovde nama prezentovali, mene interesuje automatske puške koje su imali, o kojima ste već pričali, čije su bile proizvodnje?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Koliko se ja sjećam, ja nisam pričao o automatskim puškama. Ja sam davne 1961. godine završio jugoslavensku vojsku i bio sam u artiljeriji na "samohodki" ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo trenutak, da ne bismo gubili vreme.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Znači da li ste videli kod pripadnika Zenge oružje?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nisam vidio ni Zenge gospodine.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa to nam kažete sada prvi put.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa nisu me niko ni pitao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A koga ste vodili u proboj iz Vukovara kada ste bili na čelu kolone?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Svi do jednoga su bili civili, a ja sam vama rekao, bilo ih je oko 350, pa ko će njih sve zapamtiti odakle su došli.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A što su civili išli u proboj, zašto jednostavno nisu otišli u bolnicu kao i vi?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa mnogi ti civili više vam ne možedu ništa kazati, jer i kao civili nisu više ostali živi.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, moraćete da usporite. Evo prevodioci su već ostali bez daha. Dakle, molim vas da pravite pauze između pitanja i odgovora. Hvala vam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kakvo je vaše učešće bilo u ovom ratu. Da li ste imali neka vojna zaduženja?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nikada gospodine Boroviću nisam imao vojna zaduženja.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li ste nakon rata dobili bilo kakvu novčanu naknadu za učešće u ratnim operacijama u Vukovaru i da li vam se to računalo u neki penzijski staž?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nikada nisam... Mislite neku invalidnost ili da li sam dobio neke novce?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li vam je priznat staž borački za vreme ratnih operacija u Vukovaru?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Pa da li nam možete sada odati tajnu kako ste dobili borački staž, a niste učestvovali u ratnim operacijama kao što ste rekli malopre?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Gospodine časni sudijo, je l' ja moram na to odgovoriti?

SUDIJA PARKER: Da, morate. Mislim da morate da odgovorite i da kažete da li ste bili pripadnik Hrvatskih snaga i jeste li učestvovali u odbrani Vukovara. Vi ste rekli da niste, ali ste nam takođe rekli da vreme koje ste tamo proveli uračunato kao vojna služba. Dakle, ove dve stvari se jednostavno ne poklapaju, ne stoje jedna uz drugu, pa zbog toga gospodin Borović traži da mu to objasnite.

SVEDOK BERGHOFER: Dobro gospodine Boroviću, ja ću to pokušati vama. Ja sam naglasio više da nisam bio u Zengama, ali su nam priznali da smo ipak bili branioци Vukovara, što se ja normalno i ponosim, ali sam naglasio da sam bio u logistici. Ja sam se brinio za hranu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste videli bilo kog branioca, kako vi kažete, branioca Vukovara sa oružjem?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gde ste ih to videli?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa neki puta su dolazili u Štab, neki puta su odvezli ranjenike, neki puta su došli u moju radnju da posete ženu ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, to je drugo pitanje. Hvala. A gde je taj Štab bio u koji su oni dolazili gde ste ih vi videli u Štabu?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: To je bio Štab koji smo mi organizirali, rekao sam vam već onom prethodnom vašem kolegi u Stjepana Radića ulici gdi je takozvana mađarska škola nekad bila, a sad je policijska postaja tamo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li su oni tamo dolazili naoružani?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jesu, dolazili su naoružani.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li biste bili ljubazni da kažete koju vrstu oružja su imali tada kad ste ih vi viđali?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ovaj rusku automat.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Pa da li to znači da su pripadnici naoružanih formacija Hrvatske imali u naoružanju ruske automate? To je bilo i moje prvo pitanje koje sam vam uputio.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da, ali nas ono vreme niko nas nije smataro Zengama da smo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A kad su vas počeli smatrati Zengama?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Kad nam je naša Hrvatska država priznala naše patnje, kad se osamostalila.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A kada se Hrvatska osamostalila po vama? Koje godine?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa vi to znate da je ona bila okupirana ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pitam koje godine se osamostalila?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa ja sam bio gospodine još u Mitrovici, a to vam je bilo ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je to 1992. godina?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa je, tako nekako. Znam da su nam u Mitrovici poskidali zlato i lančiće, to se dobro sećam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ne znam da li je ušlo u zapisnik, tako je. Ja sam pitao da li je to 1992. godina, a vi ste rekli tako. Da?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa početak tamo negdje. Početak ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. U redu, hvala. Bez obzira na status ...

TUŽILAC MOORE: Ulažem prigovor na ovo. Trebalo je da to uradim i prvi put. Na koji način ovaj svedok doživljava nezavisnost i šta to za njega znači, to je posebna stvar i potpuno je irelevantno. To može da bude pitanje pravne prirode, ali mislim da je nešto šta ne bi smelo da se meša između doživljaja svedoka i činjenica.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, ovo pitanje je postavljeno običnom činjeničnom svedoku, laiku. Znači on na to daje laički odgovor i nemojte da se uzbuđujete.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Dakle, bez obzira na priznanje ili ne, vidali ste naoružane ljude. Pored ruskih automata, da li su imali neko drugo oružje kada ste ih vidali?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nisu ni imali uniforme.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li su kasnije imali uniforme? Pošto kažete postojale su Zenge to ste na pitanje mojih uvaženih kolega već odgovarali ...

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Priznali su nam kao Zenge.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izvinite molim vas, to vas nisam pitao. Da li ste nekada, pre nego što ste otišli u Mitrovicu, videli živog pripadnika Zengi?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tamo negde 18. osmog 1991. godine, dosta je vojske bilo u Vukovaru i u najvećem veselju, nemojte me držat za datum, ni gore ni dole, pucali se u zrak od radosti jer napuštaju Vukovar. Ispred radnje sam ih vidio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A li ja bih vas zamolio da ipak vi odgovorite na moje pitanje, ja vam nisam postavio ...

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa tad sam ih vidio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Zenge?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa jesu, u uniformi Hrvatske vojske, da li su bili Zenge ili nisu, ja to ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: E, hvala, sada ste odgovorili. Moje pitanje glasi, možete li opisati te uniforme hrvatske, odnosno uniforme Zengi?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa nešto su slične bile, zeleno, znate kakve su uniforme, možda malo svetlije boje nego što je imao gospodin Šljivančanin u ono vreme, ali ko će to ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Kakve su oznake imali na uniformama? Pošto ste bili vojno lice znate da postoje oznake.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nisam gospodine bio vojno lice. Nemojte, nisam ni vidio kakve su imali oznake.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izvinjavam se, mislio sam pošto ste služili vojsku?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da, ali ja jesam i znam oznake stare Jugoslavije, oznake znam stare.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ko je bio glavni komandant tih hrvatskih snaga tada u Vukovaru? Pre nego što ste otišli u Mitrovicu.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa jedan dan, ne znam kojeg dana, ali je već dobrobrano bilo zakuhano, zaratilo se, bombardiralo se, Mile Dedaković je naišao, a ja taman kuhao čorbanac ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li to znači da je on bio komandant Zengi?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: On je bio komandant odbrane Vukovara, a da li je on bio Zenga, ja ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste čuli za Branka Borkovića?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jesam gospodine.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: On je bio šta?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Zamenik Dedakoviću.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li su oni bili vojna lica pri Jugoslovenskoj narodnoj armiji pre nego što su postali komandanti hrvatskih snaga, da li znate?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Sada znam, jer sam i preko televizije to posle pratio da su bili oni nekada u Jugoslavenskoj vojsci. Al' u ono vreme nisam znao ništa o njima?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Šta ste čuli, da li u bili oficiri i koje su činove imali u Jugoslovenskoj narodnoj armiji?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti, to je bilo... Stalni se vrtilo tamo negdje, pomozite mi reći, 1997, 1998. godine, da su bili ovaj, al' ne mogu točno reći šta su ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li oficiri?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da, pa bili su oficiri koliko se ja sjećam kao po tom izvješću.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A recite mi sada zašto su pripadnici Zengi u osmom meseci 1991. godine se to veselili i pucali u vazduh kao što vi kažete?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa svaki dan je bilo, primirje će biti, primirje će biti, nema više rata, nema rata, djeca mislim da su se vratila sa mora, naglašavam, nemojte me držat' za koji dan ljevo ni desno i napustili su hotel "Dunav" i u najvećem veselju, uniformani ti mladići su napustili Vukovar.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Govorite o uniformisanim mladićima Zengama? Je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Hrvatske vojske.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A odakle oni u osmom mesecu u hotelu "Dunav" i šta je to bilo u hotelu "Dunav", pa su oni tu izlazili, napuštali taj hotel uniformisani?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa verovatno i poslušali i kao što sam vam rekao, nema, neće biti rata i onu su otišli svojim kućama.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li sam dobro shvatio, da li se slažemo, da su već osmog meseca 1991. godine godine oni imali te formirane vojne formacije koje ste opisali, sa uniformama, sa oružjem i zvale se Hrvatske snage, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: To je bio, tako neđe, kraj sedmog, osmog meseca, molim vas nemojte me tačno u datum, ali su kažem vam bili u uniformi i napustili su Vukovar.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Gde su otišli?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izvinjavam se, samo trenutak, oprostite. Časni Sude, samo jedna mala intervencija na zapisnik. Dakle, strana 21, red 19, na moje pitanje o ovim hrvatskim snagama, kao što kaže svedok ušlo je samo u avgustu, a nema u julu mesecu. Pa bih molio da to uđe u transkript ili da svedok ponovi. Dakle, te snage su bile formirane kada? Hrvatske snage, kog meseca?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ja ne znam kad su bili formirani, ja znam da sam ih tamo vidio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Je l' to bio sedmi ili osmi mesec?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa tako negdje, kraj sedmog, početak osmog, tako nekako tu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. E sad nam recite, pošto se to pitanje otvorilo, otkud naoružane hrvatske formacije krajem sedmog i početkom osmog meseca u hotelu "Dunav"? Da li su oni tu bili stacionirani, u tom hotelu, da li je to bilo neko njihovo vojno mesto, vojni objekat?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne bih vam mogao na to odgovoriti, ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li dopustete mogućnost da su tu bili vojno stacionirani?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa imali su hranu, imali su spavanje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Vaše komšije o kojima pričate, da li su to uglavnom bili ljudi s kojima ste učestvovali u ovoj odbrani kao što vi kažete, da li su to bili ljudi koji su ranije služili Jugoslovensku narodnu armiju, da li su služili vojni rok, kao i vi?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jesu gospodine.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li to znači da ste vi i oni bilo obučeni u rukovanju oružjem?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da, nekada, u bivšoj Jugoslaviji.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kako je na čelu tih oružanih snaga bio bivši oficir, a njegov zamenik takođe bivši oficir Jugoslovenske narodne armije, da li to znači, da li se slažemo da je on mogao komandovati ljudima bez obzira na status koji su obučeni da rukuju oružjem?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Koliko sam shvatio, mogao je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li su hrvatske snage imali sopstveni zatvor? Juče ste nešto o tome govorili.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nisam, se sećam se da sam o tome govorio ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, da vas ne bih zbunjivao i da ne tražimo transkript, juče ste pomenuli, "prošli smo pored nečega što je kao zatvor", to ste rekli. Je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da, ali to je bilo u staroj Jugoslaviji, ne u staroj, u Jugoslaviji ako... gde su biciklovi ukradeni, pa je to tamo bila kao ostava i tako ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. U redu. Da li su ove Hrvatske snage, odnosno Zenge konkretno, koje ste vi videli, o kojima ste pričali, u sedmom mesecu imali zastavu svoju? Da li ste videli?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nisam vidio, nisam ja sve njih vidio. Ja sam vidio tri četiri auta gde su otišli i pucali u zrak.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, hvala. 350 ljudi koje ste predvodili u ovom proboju. Vi kažete da ste imali automat koji ste zamenili za pištolj, je l' tako?
SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Vi ste tada bili dakle naoružani na čelu kolone od 350 ljudi, je l' tako?
SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kako znate da li su ostali imali ili nisu imali oružje? Ili to ne znate?
SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala, hvala. Takođe ste izjavili da je pre vaše grupe otišla jedna grupa, je l' tako?
SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koliko je ta grupa imala u svom sastavu, po vašem viđenju ljudi?
SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Oko 30.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A ko je vas odredio da vi vodite kolonu ljudi koji idu u proboj iz Vukovara?
SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Niko.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li to znači da ste vi samog sebe odredili i da ste vi povelili tu kolonu?
SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa neki nisu znali gdje se nalaze. Došli su valjda ljudi sa sela. Ja ne znam... Ja sam i naglasio, ko će ih znat' odakle su se sve stvorili, a dugačka kolona bila.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ko je organizovao taj skup na kome se dogovorilo da idete u proboj? To ste juče pričali.
SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tomašić Josip.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li je on bio vojno angažovan u Vukovaru?
SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Isto je bio amater kao i mi, ali je bio mlađi, duplo mlađi od mene.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Odgovor samo delimično zadovoljava. Da li je bio vojno angažovan? Da li je bio duplo mlađi to nije važno uopšte.
SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa ja sam vam rekao, isto amater, ali je bio angažiran sam od sebe.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste bili ljubazni malo bliže da nam to opišete pošto vidim da znate, o njegovom "samom od sebe angažovanju".

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Taj čovek je živio na Lipovači.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: I kako je bio vojno angažovan?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: I pošto su ga hteli Srbi ondašnji na Lipovači uhvatiti, on se sakrio u gepek i ne znam ko ga je izveo iz Vukovara i sa... Odakle sam rekao već, sa te vragove Lipovače i tako je on došao do tad da ga nikad nisam ja vidio ni znao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Opet nisam dobio odgovor. To iz gepeka, u redu.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Šta posle bi, kako se vojno angažovao, šta je radio?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa organizirao je tamo, gospodinu Vasiću sam rekao, bio je zapovednik "Vuka 1", "Vuka 2", "Vuka 3" ili obratno sada, više nije Vuka već je "Osa 1", "Osa 2", "Osa 3".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Šta su "Vuka 1", "Vuka 2", "Vuka 3", odnosno "Ose"?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Kao punktovi.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Gde se nalazio punkt "Ose 1"?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa juče sam vam to naslikao tamo na onome, maketi što ste mi dali.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo recite gde je.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Mikro rajon Slavija.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A "Osa 2"?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Negde u Patkovićevoj.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A "Osa 3"?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa tamo negde u sredini, između mikro rajona Salvije, onda Patkovićeva i Dalmatinske, tako negdje, u tim tako punktovima. Kućama, 'ajde u stvari.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste čuli za takozvani Dunavski vod Hrvatskih snaga koji se nalazio između dvorca Eltza i železničke stanice, da li ste čuli?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nisam čuo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li znate ko je Ivica Vujković?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Znam, pet godina mlađi od mene, jedno vreme smo odrasli zajedno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li je on bio komandant nekog voda?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne znam gospodine. Ne, ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle, vi i ne znate da je on bio komandant Dunavskog voda?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Da li vam je poznato da li su se u hotelu "Dunav", pošto kažete da ste se kretali i da poznajete dobro Vukovar, nalazili specijalci iz Bosanskog Broda i iz Opatovaca?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne znam gospodine.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li znate kome su pripali ovi Zengisti koji su pucali to, jula meseca, krajem jula meseca ispred hotela "Dunav"? Da li su to možda ti?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne bih vam mogao potvrditi. Ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li su to bili ljudi koje vi prepoznajete kao žitelje Vukovara ili ne? Ili su bili sa strane?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa da su bili iz Vukovara ja bih vam oma rekao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste vi u određenom trenutku dobili svi "Borovo" žute čizme, to jest iz fabrike "Polo", namenjene američkom tržištu. Ako jeste, kada je to bilo?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nismo dobili mi, ali neko je imao kod nas. Jedno petorica.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li ste čuli da su pripadnici Zengi svi bili obučeni u ovu obuču i da je to bilo još, i da su dobili zaduženje za tu obuču februara meseca 1991. godine?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nisam čuo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li znate gde se nalazi "Ekonomija" kod Opatovaca?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da, znam otprilike, prošao sam kroz Opatovce za Novi Sad tamo i ko zna gdi, 100 puta, više ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala, hvala. Da li ste čuli za osobu koja se zove Ante Roso?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Koliko ja pamtim, nikada nisam čuo za njega.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Vi ste se izjašnjavali u svojim ranijim izjavama koje ste davali istražiteljima ovde u Haškom tribunalu, o tome ste i u Beogradskoj Ovčari, to jest suđenju koje se zove Beogradska Ovčara, takođe davali svoju

izjavu. Ja vas pitam da li ste znali u to vreme, pre nego što ste otišli u Sremsku Mitrovicu koje su najvažnije položaje zauzimale Zenge u Vukovaru?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nisam znao, pojma nisam imao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ja bih sada zamolio službenika Suda da preda svedoku izjave. Izvolite, hvala. Tu ćete naći gospodine, eto lepo sam vam obeležio sa strane, suđenje od 26. oktobra 2004. godine. Nađite 26. oktobar. Možda vam je najbolje da nađete stranu broj 6.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Broj 6?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Strana broj 6?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da, evo je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Engleska verzija, strana 6, red 38 i dalje. Ne znam da li ste baš tu stranu našli, ali evo... Da li biste bili ljubazni da pročitate. Počinje sa pitanjem advokata Perkovića, pa dalje.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da sledeće pitanje, je l' to?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Mislim da jeste.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Sledeće pitanje ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ali molio bih vas samo trenutak, samo polako da pročitate.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izvolite.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Sledeće pitanje je: "Nisam dobro shvatio svedoka. Da li je on pripado toj 204. brigadi?"

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: I dalje, sve to što je žuto, to pročitajte.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Aha, može. Pa pa pazite, ta 204. brigada ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izvinite molim vas. Da li biste bili ljubazni da sve to pročitate, ko pita, a ko odgovara. Ima advokat, a ima svedok, a vi ste taj svedok. Je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa da, ali vi niste tražili od mene, sad se mogu vratiti, kako vi kažete ja ću to pročitati'.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hajde, budite ljubazni.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ja ću od prvoga. Advokat Miroslav Perković: "Sledeće pitanje. Ja nisam dobro shvatio svedoka, da li je on pripadao toj 204. brigadi?"

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Šta odgovara svedok?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Samo malo, mislim dok napišu, je l'. Svedok, oštećeni Dragutin Berghofer: "Da, jesam, pripadao sam". Advokat Miroslav Perković: "Da li je u toj brigadi bio i gospodin Čakalić?". Svedok, oštećeni Dragutin Berghofer: "A

pazite, ta 204. brigada zauzima Mitnicu, zauzima Sajmište, zauzima bolnicu, zauzima Borovo, zauzima Priljevo, razumjete, rezumjete me, svi smo mi odjedared postali 204. brigada. A možda je pitanje dobro postavito. Dobro, to je poslje rata bilo, 'ajde, 204. su je priznali i 124 ... "

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izvinite, ovde ne piše "priznali".

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: A kada je dobro pitanje postavito. Dobro, to je poslje rata bilo, 'ajde 204. su je nazvali i 124.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izvinite, piše "zvali". Ne piše "nazvali" ni "priznali" nego piše "zvali" je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne, nazvali piše. "204. su je nazvali."

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Je l' u redu?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: "I 124. Vinkovačka, 'ajde isto, Vukovarska isto, u stvari bila, ali je bilo Druga četa, Prvog bataljona. Tako smo se mi vabili ono... još nije pao Vukovar. Uzmimo da je to bilo negde sredinom desetog mjeseca."

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Gospodine Berghofer ovde piše: "Na pitanje advokata, vi ste to pročitali da ste bili pripadnik 204", za koju ste saznali posla rata da se tako zove, da budem potpuno korektan, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC MOORE: Oprostite, prigovor na način na koji je ovo pitanje postavljeno zato što se pogrešno predstavlja ono šta je svjedok rekao i o njegovom učestvovanju. Kolega inače preinačuje to pitanje postavljajući ga na način da je učestvovao na neki vojni način i kolega je savršeno svestan da se ovo odnosi na kupovinu aviona i takođe se postavlja pitanje o onoj kuhinji i prehrani civila. Ako on pokušava da pročita samo deo kako bi prikazao vojnu aktivnost onda mora da pročita i ostale odgovore kako bismo bili pravični. Dakle, isto tako da bi Sud dobio pun kontekst onoga o čemu se govori, a to nije nešto šta može da se razmatra u unakrsnom ispitivanju.

SUDIJA PARKER: Gospodine Berghofer, u tom postupku 2004. godine izgleda da ste u određenom trenutku prihvatili da ste bili pripadnik 204. brigade, da li je to tačno?

ADVOKAT BOROVIĆ: Pa ja i sada prihvatam.

SUDIJA PARKER: Kada ste postali pripadnik 204. brigade?

SVEDOK BERGHOFER: Pa tamo negde od 15. devetog 1991. godine, a još koliko ja znam gospodine sudac, to još nije bila 204. koliko je meni poznato. To je tek naknadno su oni to stvorili da je to 204.

SUDIJA PARKER: Kako ste saznali da ste pripadnik, odnosno niste znali da ste pripadnik 204, ali postali ste pripadnik nečega u određenom trenutku posle septembra meseca? Pripadnik čega?

SVEDOK BERGHOFER: Došao je Zlatko, došao je Zlatko Menges od Mileta Dedakovića, koliko se ja cjenjeni sudac sjećam i kaže: "Dečki, mi smo Druga četa, Prvog bataljona". Tako nekeko, eto, eto.

SUDIJA PARKER: Da li je to bilo u okviru Zenge?

SVEDOK BERGHOFER: Ne. Jer da smo bili Zenge, verovatno bi nas i cjenjeni sudac, i nešto bi nam potpomagali.

SUDIJA PARKER: Možete li da nam kažete šta je onda bila Druga četa, Prvog bataljona?

SVEDOK BERGHOFER: Pa to je bila naša grupa od 70, 80, koji su bili na "Osi 1", "Osi 2" i "Osi 3".

SUDIJA PARKER: I vi ste bili član te grupe od 70 do 80 ljudi, zar ne?

SVEDOK BERGHOFER: Da, bio sam im kuhar i skladištar i logističar.

SUDIJA PARKER: To je bila grupa koja se nalazila na tri položaja, na "Osi 1", "Osi 2" i "Osi 3" je li to tačno?

SVEDOK BERGHOFER: Tako je.

SUDIJA PARKER: To je bilo negde krajem septembra meseca 1991. godine, da li je to tačno?

SVEDOK BERGHOFER: Gospodine cijenjeni sudac, već je čini mi se i početak desetog mjeseca, tako.

SUDIJA PARKER: Hvala. Kako ste se prvi put priključili toj grupi od 70 do 80 ljudi?

SVEDOK BERGHOFER: Pa ja sam i ranije se priključio, jer nisam imao... ni negdje možeš otići, a još uvijek sam čuvao moju radnju i još uvijek je bilo rečeno svaki dan, primirje je, rata neće biti, i na radiju i na televiziji i neće biti rata i neće, a da sam znao da će biti, nikada, nikada ne bih ostao.

SUDIJA PARKER: Kada ste se po prvi put priključili toj grupi 70 do 80 ljudi? Možete li da se setite?

SVEDOK BERGHOFER: Pa tamo negde posle, oko devetog meseca. Tako, početkom devetog meseca.

SUDIJA PARKER: Što se vaše uloge u grupi tiče, rekli ste da ste bili kuvar, magacioner i da ste se bavili logistikom, da li je to tačno?

SVEDOK BERGHOFER: Tako je.

SUDIJA PARKER: Šta su ostali pripadnici grupe radili? Tih 70, 80 ljudi.

SVEDOK BERGHOFER: Jedan je vozio kombi... A mislite za ovih 70? Oni su gore bili na, na, na crti bojišnice što smo mi to zvali, na "Osi 1", "Osi 2" i "Osi 3".

SUDIJA PARKER: Dakle, oni su bili raspoređeni na položajima, zar ne?

SVEDOK BERGHOFER: Tako je.

SUDIJA PARKER: Možete li da nam kažete da li su imali oružje?

SVEDOK BERGHOFER: Jesu, neki su imali automate, a neki su imali lovačke puške.

SUDIJA PARKER: Na osnovu onoga šta ste do sada rekli, pretpostavljam da niko od njih nije imao uniforme?

SVEDOK BERGHOFER: Nije.

SUDIJA PARKER: Da li ste nastavili da pomažete toj grupi sve do 17. novembra 1991. godine?

SVEDOK BERGHOFER: Jesam.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, verovatno je ovo pojasnilo neke stvari.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala časni Sude. Ja bih volio da se stavi na ekran dokaz broj 156. Gospodine Berghofer, ne piše u tome nego na ekran.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Dobro, shvatio sam ja.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo trenutak, samo trenutak. Kad se pojavi, pa ćemo onda.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Gospodine Boroviću, znate šta ja taržim? Ne vidim da je to isti dokument iz Beograda. Ne nađem tamo gdje sam kupio vola, avion ste napisali.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Molim vas ...

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Samo malo, ispravka.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo trenutak. O bilo kakvom avionu nismo pričali, ja imam pravo da postavim onaj deo pitanja, da odaberem iz transkripta koji meni

odgovara. Ako uvaženi kolega želi da vas pita o volovima i avionima, može u redirektnim... To nije moje ispitivanje. Hvala. Dakle, molio bih dokaz 156. Sada imamo, molio bih ako može da se ovaj centar približi. Može još. Može još. Hvala. Pošto ste sada potvrdili gospodine Berghofer da ste dali izjavu, imate transkripte pred sobom i pročitali ste šta ste izjavili. Ne ulazim sada u vaša svojstva, da li ste bili pripadnik Zengi ili neke druge formacije, vi ste kao svedok izjavili sledeće: "Pa pazite, ta 204. brigada zauzima Mitnicu, Sajmište, bolnicu, Borovo, Priljevo", i tako dalje. Molim vas, ovo šta ste izjavili kao svedok, uzmite uz pomoć sudskog poslužitelja olovku i nacrtajte te linije, i to linijama povucite koja su to područja koje su zauzeli pripadnici 204. brigade. Ovako kao što ste nama opisali kroz to svoje svedočenje.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Moraćete mi sad pomoći. Ova strelica pokazuje, koliko ja vidim kasarnu, je l' tako?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Imate kasarnu, bolnicu, Novu ulicu i "Velepromet".

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nemojte, vi morate meni da me vodite tude. Šta vi hoćete u stvari, da vam okružim gdje su bili pripadnici, je l' tako?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo trenutak gospodine. Ovaj, pošto ja nisam tužilac, ja vas neću voditi šta ćete pokazivati već pitam da i sami, pošto ste bili u vojsci, znači služili ste vojsku, dobro poznajete sve ulice u Vukovaru, da nam linijom nacrtate te položaje koje su zauzimale hrvatske snage. Po ovome što sam sad pročitao, ako znate, ako ne možete ...

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa ne znam ja te linije. Ja samo znam ovde, mikro rajom Slavija, gdje su ovi naši dečki bili.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo trenutak. Da li vi ne možete, odnosno ne znate pokazati ovo šta ste kao svedok izjavili, gde su se nalazile pozicije hrvatskih snaga kada su zauzeli Mitnicu, Sajmište, bolnicu, Borovo, Priljevi, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Otkud bih znao, pa ne znam kad nisam bio tamo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Dakle, ako ne zna da pokaže, u redu. Sledeće pitanje. Juče ste pominjali podruma i ispravite me ako sam pogrešio, mislim da ste rekli, da su bili podrumi iznad kojih se nalaze bregovi od 20 metra gore, je l' tako? Tako ste to rekli.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li to znači da su ti podrumi bilo 20 metara ispod zemlje?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jesu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. U tom podrumima su bila i neka skloništa, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jesu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li su pojedina skloništa, da li je moglo stati 200 ljudi, 300 ljudi i da li je bilo takvih skloništa?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li je bilo jedno sklonište u kome je moglo stati 1.000 ljudi?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: To mi je nepoznato.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Da li ste čuli za atomska skloništa i gde se ona nalaze?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da, pa čuo sam, ali to je tamo negde na Olajnici, to smo mi Vukovarčani zvali ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li ste čuli da ima u bolnici, u "Borovo-komercu"?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne znam za bolnicu, ali za neke... "Komerc" sam čuo u Borovu, ali samo su spominjali "Komerc".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, hvala. A "Vupikovi" podrumi, da li su tamo bila skloništa za koja vi znate?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nikada nisam bio u tim podrumima, ali sam čuo još kad sam dijete bio i odrastao, da su bili veliki vinski podrumi.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Malopre ono šta ste čitali i za šta ste čuli da je bilo, a ne znate da pokažete na ovoj karti, moje pitanje glasi, vezano za to, da li to znači kako je 204. brigada zauzela Mitnicu, zauzela Sajmište, bolnicu, Borovo, Priljevo, da li to znači da su oni držali taj deo u blokadi grada? Taj deo koji ste vi nabrojali.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa ne znam baš, nije mi jasno vaše pitanje, ali na primer Borovo je pazilo da ne idu preko Dunava.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Šta su na Mitnici pazili?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Isto da ne ulaze iz pravca Sotina.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li to znači da niko tuda nije mogao da se kreće, da su se tu nalazile vojne linije, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: E sad to više dalje ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, hvala. A Priljevo?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa Priljevo je bilo slobodno skroz, linija valjda... Ne znam, ja sam samo čuo da su Borovčani, za Priljevčane nisam čuo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izvinite, nisam shvato, šta znači da je bilo slobodno?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa moglo se prolaziti koliko ja znam. Tamo nikada niko nije bio, po mome saznanju onako.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gospodine, ali malopre kada ste čitali, vi ste kao svedok potvrdili da je 204. brigada Zengi zauzela sva ova područja, pa među njima ste pomenuli da je zauzela i Priljevo.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa Priljevo spada gospodine i u Borovo, i to je Priljevo. Uzmite od mosta ovoga ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, u redu, u redu. Hvala. Kad ste rekli "zauzeli su ova područja koja smo nabrojali", šta to znači da je 204. brigada Zengi zauzela ova područja, da ih sada ponovo ne ponavljam, šta to znači?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Čini mi se da je to vaša rječ "zauzeo". Ja sam samo potvrdio da su tamo bili.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ja uvažavam vaše sećanje, ali to je vaša reč i tako ste pročitali. Dakle, vi ste rekli da su oni zauzeli sva ova područja?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa dobro, ako ćete zauzeti, ili su tamo bili, mislim da vam je to isto zvanje, mislim 'ajde.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Takođe ste nam rekli da ste preko razglasa čuli da se ide prema bolnici, je l' tako? Jeste to izjavili "preko razglasa" juče? Da ste čuli da se ide ka bolnici?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: To ja nisam rekao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, kasnije ću vam pročitati. Da li ste to, o tome... U redu, idemo dalje. Na pitanje kolege Vasića da li je Vesna Bosanac naređivala da vojnici koji su došli u bolnicu odlože oružje, da se presvuku i da su to bili pripadnici Zengi, vi ste dali neki delimičan odgovor. Da ne bi bilo da ste dali taj delimičan odgovor, da bismo to razjasnili, molim vas pročitajte transkript sa Beogradskog suđenja od 25. oktobra 2004. godine, strana 68, engleska verzija strana 64, red 5 do 10, počinje sa: "Pazite". Da li biste to pročitali? Strana 68.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Je l' može?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da, izvolite.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Imate desno u uglu, isto okruženo Vesna Bosanac, znači i to?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Dobro to je Vesna, Vesna Bosanac, a svedok Dragutin Berghofer. "Pazite, vrteli smo se tih dana tako. Onda je ona rekla: Bilo je dečki koji su imali uniformu. Ja sam isto imao automat, ja sam ga... Kaže ovako: ostavite". Nešta malo nije u slogu, ali dobro ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu je.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nekako ćemo to naštimati. Mogu ja i napamet kazati.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ne, ne, čitajte.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: "Ostavite, skinite se, naoružanje ostavite i presvucite se. Ja nisam imao uniformu ili mislim da ni ... "

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Automat.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Piše "oktobar", piše "oktobar". "Ali ja, oktobar, nije bio moj", ne znam, nekako nema u onom stilu šta je onako.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Časni Sude, ja ću sada, pošto vidim da u transkriptu ispada prevođenje bez bilo kavgog reda, molio bih svedoka da prati, a ja ću pročitati umesto njega i ako kaže da sam pogrešio neka interveniše. Dakle, odnosi se na ovo gore, na pitanje da li je Vesna Bosanac sugerisla da se svuku, on je taj deo pročitao, on izjavljuje sledeće: "Pazite, vrteli smo se tih dva dana tamo. Onda je ona rekla: Bilo je dečki koji su imali uniformu. Ja sam isto imao automat, ja sam ga kaže: Ovako ostavite, skinite se, naoružanje ostavite i presvucite se. Ja nisam imao uniformu, a mislim da ni", piše oktobar, ali očigledno se odnosi na automat, zarez, "nije bio moj, ne znam od koga sam ga pokupio i ostavio sam ga u bolnici pored barake ispod jednog auta. Što se mene tiče, nije ni pucao". Kraj citirata. Jesam li dobro pročitao svedoče?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Otprilike jeste al' nešto malo fali.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. E to što fali vi nama recite.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa ništa, ja sam jednostavno došao iz tog proboja ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ne, ne, da li je tačno da ste ovo izajvili na beogradskom suđenju u predmetu Ovčara što sam ja pročitao? Je l' tačno?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa ja bolje znam šta sam rekao nego što tu piše. Ja sam hteo da iz svog vlastitoga popunim ovo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da, izvolite.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ja sam dobio automat, pred šumom se mjenjao za pištolj. I nisam išao u proboj i vratio sam se u bolnicu sa još nas pet, šest. To sam izjavio. Odmah sam automat sakrio pored barake ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izvinite. Da li to znači da ste sa automatom došli u bolnicu?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Zašto ste sakrili automat kod barake?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jer do sad ga nisam imao cijelih ovih tri i po meseca, pa pošto sam se vratio u grad, šta će on meni.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A što ste ga onda iz šume nosili ka bolnici ako vam ne treba?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: To valjda niste mislili da ću za onih 600 metara bacit' ga ovako. Pa jednostavno sam ga sakrio ispod izgorelog auta pored drvene barake.

ADVOKAT BOROVIĆ: Žao mi je časni Sude, ali vreme je za pauzu.

SUDIJA PARKER: Da, izgleda da nije dobar trenutak za vas da se sada zaustavite, ali očigledno to moramo da učinimo i da odemo na pauzu. Moramo da odemo na pauzu kako bi se promenile trake i kako bi se svedok odmorio. Nastavićemo sa radom u 10.55.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Boroviću.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gospodine Berghofer, kada ste bili u bolnici 19. jedanaestog, čini mi se da ste izjavili da ste videli Kuzmića, je l' tako? Sa dva mlada vojnika.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako otprilike.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Možete li nam sada opisati kako je bio obučen taj Kuzmić?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: U uniformu JNA.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je imao neki čin?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne znam, jer je bio onako u profilu i nisam vidio čin. A odmah da vam kažem, nikad nisam vidio čin kod ni jednoga, koliko se ja mogu sjetiti.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Juče ste na pitanje uvaženog kolege izjavili da je na čelu kolone autobusa bilo borno vozilo koje vi nazivate *Campagnola*. Čak evo, da budem potpuno znači precizan, to je bilo na strani 5.287, red 8 do 13, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi ste naravno... Čuli smo da ste odslužili vojsku, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Služio sam. Onu vojsku, da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da. Postoje dve vrste bornih vozila. Jedna vrsta je tenk sa gusenicama, a ima i transportna vozila koja imaju točkove, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da, da, da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ja bih sada mislio da se na ekran stavi dokument broj 0467-5486. Da li možete malo da uveličate? Ustvari ako ne može, u redu je. Pomenuli smo malopre, jedno borno vozilo je tenk sa gusenicama, a ovo je druga vrsta bornog vozila. Da li je ovo bilo to borno vozilo?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ja bih sada zamolio da iz Predmeta Ovčara, imate zapisnik pred sobom, da nađete ovaj transkript, da otvorite, dakle transkript sa beogradskog suđenja od 25. desetog 2004. godine, BHS verzija strana 72, za uvaženog kolegu Moorea engleska verzija, strana 67, red 26 ili vi pratite, a ja ću čitati, vidim da vam to malo teže ide, je l' važi?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne da je meni to teže već nije bilo u sklopu, identično onako, znate.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: 'Ajde, čitajte vi.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: 'Ajde, vi pratite, pa ako pogrešim, interveniшите. Dakle, čitam ovaj deo iz transkripta sa strane 72. Na pitanje advokata Todorovića da li su išli u koloni ...

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Nemojte odgovarati, nemojte ništa pričati. Svedok odgovara: "Da". Advokat Todorović: "Da li su ih obezbeđivala vojna vozila?". Svedok: "Samo su bili, bili su u autobusu, mladi vojnik je bio". Advokat Todorović: "Pitam da li su kolonu obezbeđivali?". Svedok: "Ne. Pošto sam ja bio u četvrtom autobusu, nisam vidjeo naprijed, a ni ostrag ali je mladi vojnik bio u autobusu". Je li tačno ovo što ste izjavili u Beogradskoj Ovčari?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tačno je tako.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Sledeće pitanje. Da li je tačno da ste vi bili u četvrtom autobusu?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Koliko se ja sećam, da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. I da li je tačno, kada je kolona išla da vi niste mogli napred videti šta je na čelu kolone, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Samo jednog momenta je onako kad je bilo ovako, je l', vijugavo, otprilike vojna "Campagnola" je bila.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Vi ste juče rekli borno vozilo koje ja nazivam "kapanjola", je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Vojno vozilo, vojno vozilo, oprostite. Vojno vozilo. "Campagnola" je vojno vozilo, ne borno vozilo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Dobro. Ali pošto ste sada potvrdili da na decirano pitanje advokata Todorovića vi kažete da niko nije obezbeđivao ovu kolonu, niti ste mogli videti, niste pominjali tada bilo kakvu krivinu, ako vam ja saopštim da tu "kampanjolu" vi pominjete juče prvi put od svih izjava koje ste bilo kada dali, a mnogo ste ih dali, da li vas je neko nagovorio da vi tu "kampanjolu" pomenete prvi put na ovom suđenju, ako jeste ko vas je nagovorio da izmislite taj podatak?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Uopće nisam izmislio, ali ja ne znam odakle vam podatak da ja to nikad nisam spominjao. Jedino u Beogradu... Pa pazite, nekad, pa otkud sam ja toliko pametan čovek da bi se sve toga mogao sjetiti tog momenta. Kao i sada. Vidio sam, oni su nas vodili, "Campagnola", vojna "Campagnola" i to sam samo u jednom momentu vidio malo ovako, kad je bilo vijugavo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gospodine ...

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Molim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Rekao sam vam, nikada to niste pomenuli i pošto vam kažem da je nakon svedočenja jednog svedoka ta činjenica vama mogla biti poznata tek nakon toga, ja smatram, siguran sam, da je vas neko nagovorio da izmislite "kampanjolu" koju nikada do sada niste pomenuli.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Posle ćete u daljem ispitivanju mnogoh ...

TUŽILAC MOORE: Izvinjavam se. Ulažem prigovor na ovo pitanje. Smatram da je ono agresivno, ako cenjeni kolega misli da je to sugestija OTP-a (Office of the Prosecutor), onda mogu da kažem da to nije slučaj.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, ako mislite da je to opravdano, pred svedoka možete da iznesete tvrdnju da ono šta on sada kaže, da je to nešto o čemu taj isti svedok ranije, prilikom iskaza ili u pisanim izjavama to nije pominjao. Posle toga vi možete da pokušate da utvrdite na koji način je došlo do toga da svedok sada govori o nečemu šta ranije nija spominjano. Ali, ne možete da formulišete pitanje nalik na koji to činite zato što to nosi u sebi naznaku da ste vi ubeđeni da je došlo do pozitivnih koraka kako bi se ovaj svedok ubedio da nešto kaže. I kao što je gospodin Moore rekao, onda je pitanje koje bi se posle toga nametnulo sledeće, a to je ko je to nametnuo, ko je njega ubeđivao. Ako vi imate razloga da u to verujete, ako imate dokaza za to, u redu. Ali zapravo mislim da niste imali nameru da dovedete do onoga šta bi mogle da budu posledice onoga šta vi sada kažete, pa bih vas zato zamolio da budete vrlo pažljivi kada postavljate pitanja, da vodite računa o načinu na koji ih postavljate zato što formulacija pitanje može da dovede do toga da se stekne neki neželjeni i nepotreban utisak. Nešto šta ni sami ne želite. Eto, nemojte da mislite da ja ovo ne smatram za ozbiljnu stvar.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Naravno da smatram da vi sve ozbiljno tumačite i prihvatio sam sve vaše sugestije. Ali ako se poziva protivna strana na pravni sistem zemlje iz koje dolazi, pa konačno ću se i ja pozvati na taj pravni sistem zemlje iz koje dolazim, u njoj postoji krivično delo podstrekavanja na davanje lažnog iskaza. Svaki *adendum* koji smo dobili za veliki broj svedoka na granici je možda tog problema, ali ovo sada nije trenutak. Ja ću o jednoj činjenici koja se prvi put pojavila, predočio sam je svedoku, predočio sam šta je o Ovčari decidirano izjavio povodom te činjenice i zaustaviću se. Poštovaću vašu preporuku, na drugi način ćemo mi to, sa drugim svedocima, ali prosto, morao sam konačno reći jednom svedoku da je krajnje vreme da ne izmišljaju nove činjenice koje su se pojavile nakon svedočenja nekog svedoka pred ovim Sudom. Hvala vam časni Sude. Kada ste odlazili prvi put da svedočite u Hag, da li ste ...

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, ne, to je potpuno pogrešno. Ja moram to vrlo jasno da vam kažem. Svedocima se dešava da se sete stvari kojih se ranije nisu sećali, posebno ako se postave pitanja u vezi sa nekim pojedinostima, a da ta pitanja istražitelji nisu postavili. Dakle, sama činjenica da se sadašnji iskaz svedoka razlikuje od nečega šta je ranije rekao, to ne znači nužno da svedok izmišlja, da on sada proizvodi nove dokaze i iskaze. Dakle, to je prvo. Događa se dakle, kad se nešto novo pojavi u iskazu, postoji mogućnost da svedok izmišlja, to se dešava i vi imate pravo da tu mogućnost istražite. Pretresno veće je svesno toga da ta mogućnost postoji, ali sama činjenica da se tako nešto desilo nužno ne dovodi do zaključka da svedok izmišlja. To je nešto šta se sasvim normalno dešava ljudskim bićima. Dakle, nemojte da skaćete direktno na zaključak da je došlo do lažnih iskaza. Kao drugo, vi možete na propisan način da ispitajte svedoka zbog čega eto sada, spominje nešto šta ranije nije spomenuo. Ali, kada to činite, osim ako imate nekih vrlo konkretnih informacija, konkretnih osnova za to, pokušajte da izbegnete tu zamku da dolazite do zaključka da je neko ubedio svedoka da nešto kaže. Jer je jednostavno veoma, veoma verovatno da je to čisto rezultat sećanja svedoka... da je njegovo pamćenje takvo da se on nečega setio. Znači nije u pitanju priroda pravosudnog sistema već ljudska priroda. Dakle, pokušajte sada sa svedokom da utvrdite kako je došlo do toga da se on sada seća nečega čega se ranije nije sećao, ali nemojte to da činite tako što ćete istovremeno da sugerišete da je došlo do nekog nepropisnog ponašanja osim ako imate čvrste dokaze u tom smislu. Nadam se da vam je sada jasno šta treba da uradite?

ADVOKAT BOROVIĆ: Rekao sam već da ću poštovati sve vaše preporuke, a i da neću, očigledno moram. Postoje mehanizmi za to da poštujem preporuke, a inače i završiću pošto sam vas pažljivo saslušao. Pokrenuli smo pitanje skidanja zaštitnih mera za jednog od svedoka, čije ime neću spomenuti, a čini mi se da ima neke veze sa ovim svedočenjem, pa će na kraju Pretresno veće biti uvereno da je ta osoba debelo lagala u mnogim stvarima koje je saopštila ovde Pretresnom veću. Odosno čini mi se u nekom drugom pravcu. Evo, ja ću nastaviti po vašim preporukama da utvrdim ovo činjenično stanje.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, vi ste sada na granici vrlo, vrlo nepropisnog ponašanja. Ja vam, radi vašeg dobra preporučujem da prekinete sa iznošenjem takvih tvrdnji u ovom trenutku, u ovoj fazi postupka. Vratite se molim vas na ispitivanje svedoka o iskazu. Hvala vam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala časni Sude, veoma ste ljubazni. Moje sledeće pitanje. Kada ste odlazili prvi put da svedočite u Hag, sa kime ste... Da li ste pre toga bili zajedno u Zagrebu?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nismo svi bili zajedno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li vas je neko iz Ministarstva odbrane spremao kako da svedočite na ovom Sudu? Tada.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Koliko ja znam, u mojih 15 ovih godina, niko.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Rekli ste za osobu koju ste prepoznali na ovom spisku, koja se zove Kovač Ivan, da je do poslednjeg dana radila u pošti, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je on bio pripadnik Zengi?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne znam vam to kazati.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li su telefoni radili do 17. jednaestog 1991. godine?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Koliko je meni poznato i ranije su već bili telefoni za grad mrtvi.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li to znači da Kovač Ivan nije mogao obavljati poslove redovne i šta je uopšte radio do poslednjeg dana ako nisu radili telefoni?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: To ja ne znam. Nisu radili gradski, ovi za grad, možda pošta ima, sad je tehnika jako napredna, možda je radio, šta je znam. Nije mi on to rekao, to mi je njegov tata rekao posle oslobođenja.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, u redu. Za ovu osobu koju ste identifikovali kao Kuhara, čini se pod brojem 21 ...

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Moje pitanje glasi, da li je ta osoba živa? I da li se, ili se vodi kao nestala?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ta osoba nije živa, bila je samnom na Ovčari, dečko je iz Našica, koliko ja znam, blizu Našica, roditelje nema, a koliko sam ja doznao... Ja sam ga hteo sahraniti, znam ga isto po velikim cipelama, broj 48 je tražio od mene u skladištu, po tom isto ga mogu naći. Roditelje neme, ni oca, ni mater, a ima brata koji prima od Hrvatske države nadoknadu, jer je brat nestao i još ga nisu našli. To sam ču od nekih kolega iz Našica.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li to znači da se vodi i dalje kao nestao i po tom osnovu prima penziju, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Juče ste povodom ovog spiska rekli da ste napisali ova imena koja ste napisali, pa ste nakon toga izjavili: "Setio sam se i naknadno dva imena, koja sam saopštio gospodinu", pa ste rekli "sucu", a mislili ste verovatno na tužioca, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Evo, tu sam rekao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa vi ste izjavili nakon toga, juče sam rekao, rekli ste, rekao za ta naknadno dva imena.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa tu, ovde.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Znači posle sačinjavanja spiska ni sa kim više niste razgovarali do ovde u ovoj sudnici, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. I poslednje pitanje. Vi ste izjavili, u stvari moje pitanje glasi, da li ste čuli da pri Ministarstvu odbrane Republike Hrvatske postoji služba za pripremu svedoka za svedočenje? Da li ste čuli?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne, mene niko nikada nije pripremao.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Izvolite, gospodine Lukiću.

UNAKRSNO ISPITIVANJE : ADVOKAT LUKIĆ

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobar dan poštovani Sude. Dobar dan gospodine Berghofer, moje ime je Novak Lukić, ja ću u ime tima Odbrane Veselina Šljivančanina vama sada postavljati pitanja. Pre početka, ja nisam hteo da prekidam ispitivanje kolege Borovića, ali mislim da ni na stranici 46, red 5 i 6 trebali da se rediguju. Ako mi tražite objašnjenje, mogli bismo da pređemo na privatnu sednicu.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Mene pitate?

ADVOKAT LUKIĆ: Ne, ne.

SUDIJA PARKER: Ostavićemo to pošto završite svoje unakrsno ispitivanje gospodine Lukiću.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Berghofer, vi ste slušali pitanja koja su vam postavljale moje kolege i mi smo u interesu da se pomogne ekonomičnosti ovog postupka, dogovorili da kažem da podelimo teme, tako da će akcenat mog ispitivanja biti na onome što vas gospodin Vasić nije ispitivao, na bolnicu i na kasarnu, 20. jedanaestog i postaviću vam određena pitanja u odnosu na "Velepromet" i kasarnu nakon vašeg povratka sa Ovčare. Još ću vas podsetiti na ono šta su govorile moje kolege da sačekate malo iza mog pitanja, imaćete taman toliko da razmislite par sekundi, prevodioci imaju strašan problem sa preplitanjem naših pitanja i odgovora i onda u praksi transkripti nisu razumljivi. Prvo ću vam postaviti nekoliko pitanja pre dolaska u krug bolnice, što se tiče mog klijenta jedno generalno da tako kažem, koja obično postavljam svim svedocima. Vi ste svedočili, sami ste rekli, više puta pred raznim organima, sudovima, dva puta i pred ovom cenjenom institucijom. I koliko sam ja uporedio sve vaše iskaze, u jednoj činjenici ste takoreći podudarni, a to je da nakon razgovora koji ste opisali, Šljivančanina i doktora Ivankovića, odnosno nakon što su vas stavili u autobuse u bolnici, 20. novembra, vi posle toga više mog klijenta niste videli, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da budem potpuno precizan, na Ovčari, zatim i "Modateksu", pa onda u "Veleprometu", pa ponovo u kasarni, pa u Sremskoj Mitrovici, vi Šljivančanina niste videli, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Postaviću vam još jedno pitanje iz perida pre vašeg dolaska u bolnicu koja su mi se juče, da kažem otvorila kada ste odgovarali kolegi Vasiću. Ja sam shvatio da ste vi upoznati, da kažem sa borbenim dejstvima u tom rejonu Sajmišta, da ga tako nazovem. Pitaću vas za jednu kratku epizodu, da li se sećate, ako se sećate onda je možete opisati, ako ne ići ćemo dalje. To je da li imate nekih sećanja na pokušaj dolaska konvoja "Lekara bez granica" (MSF, Medecins Sans Frontieres) u oktobru mesecu, konkretno 13. oktobra kad su hteli da dođu radi donošenja lekova i preuzimanja ranjenika i da su kod Sajmišta bili sprečeni od strane linije odbrane hrvatskih odnosno konkretno da je Mladi jastreb, gospodin Borković zabranio da se propusti taj konvoj plašeći se da će iza njega krenuti tenkovi JNA. Da li se sećate bilo čega u vezi sa ovim?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ništa se ne sećam od toga.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A da li možete da mi potvrdite da je put od Sajmišta ka centru grada, da su ulice bile minirane, da su stavljene zapreke, mehaničke zapreke koje su takođe bile minirane? Da li znate nešto o tome?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ja sam vam spomenuo da sam Sajmište napustio 24. ili 25. osmog 1991. godine i više se nisam vratio, tek nakon sedam godina čini mi se. Nije mi poznato.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sklonište u kome ste vi bili, koje ste opisivali juče Vasiću, koliko je ono po vama udaljeno od bolnice?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa uzmimo jedno 800 metra, 900 metara, četiri autobuske stanice otprilike. Pa ima i 10 podruma.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Rekli ste mi da ste napustili Sajmište još u osmom mesecu. Onda verovatno nećete umeti da mi odgovorite ni na sledeće pitanje, a moje je da vas pitam. Da li znate nešto u početku desetog meseca kada je napadnuto jedno borbeno vozilo, kada je ubijeno odnosno oteto pet vojnika koji su sahranjeni u blizini Radničkog naselja, a drugu vojnici koji su preživeli prebačeni u bolnicu, znate li nešto?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sada ćemo preći na dešavanja u bolnici od kada ste vi tu došli. Vi ste u bolnicu, kako ste nam posvedočili, došli 17. novembra nege oko 00.00, kako sam ja shvatio?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste pravo, posle odustanka od tog proboja išli ka bolnici ili ste još neko vreme bili u gradu?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nema grada, odmah vam je groblje, stadion "Sloge" i ova bolnica. Odmah sam išao ravno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I cela ta grupa koja je bila s vama je takođe s vama došla u bolnicu?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Je, mislim da nas je ukupno bilo šest. I ja sedmi ili pet, šest, hajde.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nije toliko nužno da tu idemo u detalje, ali ću vas podsetiti da ste u izjavi haškom Tužilaštvu rekli da vas je bilo osmoro. Možda je greška.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa ja to mogu i nabrojati' sada.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Rekli ste već, nema potrebe.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da, da sigurno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li su ostali iz te grupe takođe bili naoružani?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne. Ovi što su išli samnom ne, samo sam ja imao automat.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tu ste faktički pomenuli nekoliko doktora koliko sam ja video da su bili s vama?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jedan doktor. Njegova supruga, Marko Mandić gipsar, njegova žena, koliko se ja sećam da mu je to bila žena, ja i Njofra Janković, zet od Grčla je to tako.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Mi smo čuli pred ovim Sudom ovde da je gipser Marko Mandić nameštao gips na nogama vojnicima i licima koja su učestvovala u borbenim dejstvima da su prikazivali da su ranjeni. Da li znate nešto o tome?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ja gospodine, Marka Mandića znam tako iz viđenja, ali pojma nemam o tome.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Moje je da pitam. Takođe smo... Evo koliko vremena treba da se prevede to što smo nas dvoje sad razgovarali. Samo mi kažite u par reči, ne morate da opisujete sve šta ste svedočili, ali od trenutka kad ste došli, 17. opisali ste da ste bili uglavnom na donjim spratovima bolnice dok niste otišli u kancelariju doktora Ivankovića. Jeste se vi tu malo kretali tih dva dana, koliko ste bili, po bolnici, po prostorijama, koridorima?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jesam, nosio sam vodu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ovde se čulo svedočenje da su civili koji su tada intenzivno počeli da dolaze u bolnicu uglavnom išli na gornji sprat, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ma bilo je puno gospodine, ma skroz, ma sve je bilo puno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Jeste videli gospođu Vesnu Bosanac vi u bolnici?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jako se teško do nje doći, ali sam je vidio, 17. na 18. tako nekako, ne mogu sad kazat' u koliko sati, ali jedanput sam je samo vidio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste od nje lično ili od bilo koga drugog čuli da je Vesna Bosanac bila protiv toga sa civilima dolaze u bolnicu već da treba da idu u sabirni centar u "Velepromet". Da li ste nešto o tome čuli?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne znam gospodine.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da su tih par dana pravljene neki spiskovi civila od strane predstavnika Crvenog krsta Željke Zgonjanin i Marina Vidića?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Je, poznato mi je. I Tuškan Dragica... Ja sam tri puta bio upisan od Ljerke Zgonjanin, ona je iz Patkovića, ali ona je samovoljno, kao Crveni križ će biti... Ništa nije bilo ovako, mislim.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Da li vam je možda doktor Ivanković tokom razgovora s njim rekao da civilima treba da pređu u "Velepromet"?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: O tome nismo mi pričali.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam je doktor Ivanković možda pominjao da se pripadnici Zenge i branitelji grada kamufliraju u gips i zavoje i da oblače bele bolničarske mantile?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nije gospodine Lukiću.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Sada ćemo preći na ovaj dijalog mog klijenta sa doktorom Ivankovićem ili po vama monolog, 20. ujutru, je li tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Koliko sam shvatio oko 7.00?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Dobro, tako, tu nekako.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Neću da vam sugerišem, šta vi kažete, koliko je bilo sati kada je Šljivančanin razgovarao sa Ivankovićem?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa tako, možda je bilo 7.30, 'ajde, otprilike, hajde uzmimo. Jutro je bilo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite mi gde ste vi bili pre toga njihovog susreta?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nisu se oni susreli. Ja sam... Mene Ivanković prati i rukujemo se, u tom momentu on nailazi odnekale i onako sa strane viče: "Doktore, šta se čeka?", to sam već izjavu dao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Polako, polako. Tako sam i shvatio. Ali prvo što me interesuje, to ste rekli i kolegu tužiocu da ste se baš tada pozdravljali sa Ivankovićem. Što ste se pozdravljali?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa već je bilo krajnje vreme da izađem van, da vidmo šta je. Jer prebacivali su, cijelu noć su vozili vozila. I pozdravljali smo se i računao sam da će i mene negde odvesti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači vas dvojica ste se rastajali da tako kažem?
SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hoćete li još jedanput da ponovite tu rečenicu mog klijenta, samo polako, zbog transkripta, jer sam malo bio skeptičan kad je bilo prvi put, ali to je zbog toga da ne bude smetnji. Šta je on tada rekao doktoru Ivankoviću?
SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: "Doktore, šta se čeka? Ratno je stanje. Lakše ranjeni i civili na ljevu stranu, a bolničko osoblje na desnu."

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Nije... Da, nije ušlo ni sada, a to je ono šta mi je smetalo i prvi put, rekli ste da je on rekao "ratno je stanje", je l' tako?
SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja mislim da bi možda bio bolji prevod na engleskom, sugerišem prevodiocima "state of war" na ovo šta je rekao svjedok. Dobro. Da li ste vi prethodno, to jutro, sada da se vratim na ono, gde ste se vi prethodno nalazili. Pretpostavljam da ste proveli noć u kancelariji doktora Ivankovića, je l' tako?
SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da, tu noć jesam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pre tog vašeg pozdravljanja sa Ivankovićem, da li ste vi već izašli u koridore iz te kancelarije?
SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne, nisam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači vi ste se pozdravljali u kancelariji?
SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne, pred vratima u holu, ja i Perković. Ne znam jesam li ga spominjao, ali nas dva odlazimo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Jeste, jeste. Da li ste vi već prethodno čuli da su neki već prozivani po spisku da izađu napolje?
SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne gospodine Lukiću.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste vi prethodno čuli da su doktori i medicinsko osoblje pozvani na sastanak u gipsaru?
SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ako je to bila gipsara, sećam se da je tražen doktor Ivanković i da nas je napustio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I onda je znači taj razgovor sa Šljivančaninom bio nakon tog napuštanja doktora Ivankovića ili u tom trenutku?
SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne, to je bilo negde, koliko se ja sećam dosta ranije, a ovo, "ratno je stanje", to je bilo 20. ujutro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ali niste čuli 20. ujutru da neko zove na sastanak u gipsaru? Vi lično da ste čuli te reči.
SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: To nisam čuo da je to bilo 20. Možda da je i neko zvao, ali ja nisam čuo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad, u odnosu na tu, da kažem kolonu koja se napravila, lica koja su kasnije pretresana, išli ka autobusima, možete li definisati da li ste vi bili na početku te kolone, u sredini, ili na kraju od tih, kako ste vi rekli, 250 ljudi?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa otprilike, u sredini sam negde bio. Nisam vidio ni početak ni kraj.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi kada ste opisivali kako je izgledao moj klijent i kako ste ga kasnije prepoznali, rekli ste da je imao titovku, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Maskirnu uniformu?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pancir, je l' imao?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Brkove, visok čovek?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste tom prilikom ili tokom celog tog vašeg boravka u bolnici i izlaska iz bolnice, videli neka lica koja su takođe bili oficiri ili da kažem slično obučeni kao on. I rekli ste da niste videli činove?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne mogu se setit'. Ne mogu se setit'. Samo sam vidio mlade vojnike i ove, rezerviste sam vidio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste tada videli, a govorim u tom razgovoru ispred kancelarije doktora Ivankovića, da li ste videli nekog od drugih doktora iz Medicinskog centra u Vukovaru koje ste poznavali, u tom trenutku?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: S obzirom da ste prethodno bili u kancelariji sledeća pitanja vam ne mogu ni postaviti... Samo trenutak. Vi ste svedočili, ja ne znam da li se nalaze, ne nalaze se, molim da se ispred svedoka stave izjave njegove. Ovo je isti onaj set izjava koje vam je već pokazivao kolega Vasić, pa ćemo da se samo, povodom ovog dela vašeg svedočenja, za trenutak pogledamo vašu izjavu koju ste dali u postupku kod sudije u Vinkovcima 7. ožuljka 1996. godine. Samo da pomognem mojim kolegama iz Tužilaštva... to je engleska verzija, engleska verzija, strana 3, BHS verzija, znači... Okrenite treću stranicu, pardon, druga stranica, pardon, sredina, znači treći pasus ovaj veliki odozdole, ja ću pročitati na sredini, vi ćete mi potvrditi šta ste rekli. "Po uputima navedenog majora, civili su razdvojeni od ostalih te šest autobusa, odveženi smo najpre u vojarnu JNA", je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako otprilike.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste to izjavili. Tu ili niste pomenuli ili sudija nije uneo bolničko osoblje i lakše ranjenike?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da, ja nisam to... Ja to potpišem, jer ja znam otprilike ovo šta pričam, ali vi najbolje sad vidite.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad, uzmite izjavu koju ste dali haškom Tužlaštvu, pa okrenite... Oznaka na BHS brojeva je 00537419, engleska strana 3. Patus počinje sa rečima: "U 7.00", je l' vidite to?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Vidim.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hoćete da ja pročitam lagano, a vi kontrolišite da li čitam dobro?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Slažem se.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: "U 7.00, 20. novembra 1991. godine, kada je bolnica bila napola prazna, video sam čoveka koga znam kao Šljivančanina kako viče doktoru Ivankoviću: "Što čekamo? Ovo je ratno stanje". Takođe je rekao da kad budemo izlazili civili trebaju ići na jednu stranu, a lakši ranjenici na drugu. Kada smo izišli i postrojili se u dvorištu pred bolnicom, Šljivančanin je promenio mišljenje i poslao medicinsko osoblje na desnu stranu, a nas ostale na levu." Je l' tako piše?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ja sam slušao vas. Ako tako piše, ja vama verujem.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad vas pitam. S obzirom na ono šta ste izjavili ovde i sada i kolegi tužiocu, znači reči njegove su bile, po vama "lakši ranjenici i civili na levu stranu, a ostali ... "

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: "A ostali... a bolničko osoblje na desnu stranu".

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite mi, da li ste vi tada, kada ste pošli da izlazite, da li ste videli koliko bolničkog osoblja je tu bilo na desnoj strani? Po vama.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Gospodine Lukiću, nije se to vidjelo. Oni su ušli na glavni ulaz od Lole Ribara, gdi je glavni ulaz u bolnicu, a mi smo ošli na ovaj sporedni, prema jugu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nakon te rečenice, šta je po vama, je l' se sećate, šta je uradio ili šta je rekao doktor Ivanković?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Meni šta je rekao?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste čuli bilo kakav komentar ili dijalog sa Šljivančaninom ili vama šta je rekao?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne. Koliko se ja sećam, ne sećam se da je išta rekao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste videli da li je on, mislim na doktora Ivankovića davao po tome neke upute vama ili osoblju ili licima pored?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nije niko gospodine Lukiću bio koliko se ja sećam, oko nas. Ja sam odmah otišao u dvorište bolnice. Odma dole.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite mi da li ste, pošto je ovo Pretresno veće već dosta upoznato sa fotografijama i sa slikama tog koridora i prostora tog, mi zovemo izlaza za Hitnu pomoć, gde je koridor bio i gde ide taj izlaz, mi ćemo reći prema Gundulićevoj ulici, tako smo ga koristili, zvali u to vreme, da li ste tu videli bilo gde majora Šljivančanina?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nisam. Samo sam u krug... još dok sam bio vani, bio odande viknio: "Svi nek' idu u autobus".

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To je jedino još što ste čuli od njega i što ste ga ...

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da, takorekuć nisam ga ni stigao ni pogledati. Odamh on okreće se šta ja znam tamo... jer mi smo već tog momenta bili postrojani i pregledani.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To ste rekli. Vi ste znali, a tako ste i svedočili, da su civili koji nisu imali nikakve veze sa, ni bolničkim osobljem, ni ranjenicima, niti su bili porodice bolničkog osoblja, prethodne večeri prebačeni kamionima u ""Velepromet" ili tokom noći, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tokom noći.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A zašto vi tada, s obzirom da niste bili ni bolesnik, ni ranjenik, niti imali bilo kakve veze s bolnicom, niste otišli u "Velepromet"?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Zato što mi doktor Ivanković kaže: "Sedi ti do ujutru. Ujutru ćeš otići. Otićete."

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste se skrivali u njgovoj kancelariji, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nismo se skrivali, ali bilo smo nas jedno 10, 12, 14 tamo unutra.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: JNA je došla 19. popodne, je l' tako? To ste opisivali?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste bili civil koji je prethodno, u blizini, ispod jednog automobila bacio pušku, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Izgorjelog. Automobil je izgorio bio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pokušali ste proboj?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Niste imali uniformu?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ali niste spadali u ljude koji su trebali da budu u bolnici već trebali da idete u "Velepromet", je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa u ono vreme nije se znalo kud će se. Svi su se sjatili u bolnicu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ali ste čuli kamione i videli da se svi spratovi ispražnjuju i da civili idu tokom noći u "Velepromet"?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da vam budem iskren, nisam vidio, ali su celu noć kamioni buuuu... je l'... odvoze. A bila je i neka sestra valjda što je tamo spomenila, tako bez veze, onako.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vama je sigurno bilo poznato i tada da je među, bar po glasinama po bolnici, da je među tim ranjenicima bilo ljudi koji su se prikrili u bolesnike i ranjenike, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nije mi bilo poznato. Ja se nisam makao iz sobe cijelu noć.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A da li ste sledećeg dana, kada ste počeli ka autobusima i kada ste, da kažem, i u kasarni bili na Ovčari, da li ste vi videli da su u belim mantilima i neka lica za koja znate da nisu bilo medicinsko osoblje?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Samo sam... Koliko se ja sećam, Samardžić Damjan je bio, ali on je već dva meseca pre pada Vukovara radio u toj bolnici, tamo je služio nešto, šta je znam šta je radio. Jedanput sam ga sreo kad sam odalzio u bolnicu, ne samo kod doktora Ivankovića već sam i upaljače delio ranjenicima i Srbima i Hrvatima. Eto tako to.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam je bilo poznato da je on radio na obezbeđenju bolnice?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nije mi bilo poznato.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste videli tog jutra, tu ispred kancelarije Ivankovića, tu u tom kretanju kroz koridor ...

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Mislite jesam vidio ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ne, ne, pitanje, nisam završo.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Izvinite.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste videli da su tu neki lekari u vojnim uniformama, da vrše pregled ranjenika?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Do mene gospodine Lukiću i iza mene, samo su dva brata Došen, jedan je ležao na nosilima, a jedan je hodao. Mislim da je Martin Došen, bokser, ležao kao ranjen na nosilima, a onaj visoki je hodao, da li je skrenio ili nije, ali da izvine društvo... pljuvačka... onako, šetao tamo, eto tako.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ostali, ovi oko vas, nisu bili ranjeni, nisu imali neke stvari koje pokazuju da su oni ranjenici?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Koliko sam ja primetio, nisu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Ako bih vam ja rekao da moj klijent u to vreme koje vi navodite nije mogao da razgovara sa doktorom Ivankovićem, da su obojica tada bili na sastanku u gipsari koja se nalazila u prostoriji uz koridor na koji ste vi izlazili i da su tako i viđen i od strane nekih svedoka, to smo čuli svedočenja, vi kažete da grešim verovatno?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Gospodine Lukiću, ako me držite baš u toj sekundi, ondak ja grešim al' verujte mi, ne optužujem ja Šljivančanina sa tom rečju. On je u prolazu samo doviknio... Možda isto čovjek na sastanak, ko zna, ali ja vam tvrdim... "Doktore, šta se čeka, ratno je stanje", evo, i ono nastavak.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Samo trenutak jedan... Vi niste, malopre sam vas pitao, pa niste mogli da... Tako sam shvatio, vi niste videli ljude koji su imali bolničke iskaznice, koji su odvojeni u stranu, je, l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne, bio sam međ' njima nekima. Međ' njima sam bio. Nekima.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate da su ostali ispred autobusa njih petorica, da li se sećate toga?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti za to.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad, nakon pretresa koji je u tom tunelu, da kažem, ispred ulaza za Hitnu pomoć, koliko ste vi tu još stajali, koliko traje to kretanje vaše od izlaska do ulaza za Hitnu pomoć, do ulaska u autobus, koliko to može po vama da traje?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa negdje preko sat jedan, tako, sat jedan, tako.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I videli ste samo u jednom trenutku Šljivančanina kako ste vi opisali, kako je rekao da se utovaruju lica u autobus?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Koliko se ja sećam, on je odlazio desno i ovako, samo u onim koracima... "Nek' svi idu u autobus."

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste rekli na jednom od svojih iskaza, a moraću da tražim ako me demantujete... Svedok je rekao da je Šljivančanin pošao desno, a u transkriptu na stranici 63, red 25 da...

prevodioci: Mikrofon molim.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ispravljam se utoliko što na stranici 63, red 25, svedok je rekao "desno", a uneto je "left".

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: A ko je otišao desno, a ko je ljevo otišao?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja samo ispravljam. Vi ste pošli levo, a on je otišao u desnu stranu. Tako ste rekli, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa ja, pa ja sam tamo stajao već, ja sam već tamo bio pregledan. I on izlazi iz bolnice i odlazi desno, prama osoblju bolnice, u tom pravcu, prama Lole Ribara. Nije se on zaustavljao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Mi smo ovde čuli svedok da je jedan poručnik izdao narednu da se uđe u autobuse. Takođe vi ste rekli na svedočenju, ja mislim u vašoj izjavi haškom Tužilaštvu, ali ako nije tako, onda ćemo da potražimo, ako ne vi me sada osporite, da je on rekao svom zameniku da ljudi počnu da ulaze u autobuse. Je li se sećate toga?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da. Onaj što nas je pregledavao, njemu je rekao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je možda i taj imao maskirnu uniformu, da li se sećate?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nije gospodine Lukiću, da, imao je, imao je normalnu rezervnu uniformu JNA.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo trenutak. Vi dok ste bili u autobusima, pre nego što su autobusi pošli, koliko ste tu još stajali, otprilike? U autobusima.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa možda 20 minuta, tako, moja procijena.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kako sam shvatio vaše svedočenje, kako bi se jedan autobus popunio, on bi se malo pomerao i ulazilo bi se u sledeći, je li tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nije bila nikakva naredba bilo koga da određena lica idu u jedan autobus, a druga u drugi i tako dalje?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ja to nisam čuo ni primetio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Sad bih vam samo pročitao jedan deo vašeg iskaza na beogradskom suđenju, to je svedočenje dana 25. oktobra, videćete, tu imate transkript. Svedočenje dana 25... Samo za moje kolege da kažem da je to stranica zapisnika, engleska verzija transkripta je stranica 69, a vama je stranica 73. U transkriptu od 25. Postoje dva transkripta, jedan je 25... Iz Beogradskog suđenja, stranica 73. Pre ovog dela gospodine Berghofer, autobusi za koje ste rekli da su bile zrenjaninske tablice, da li se sećate, da li su to bili civilni autobusi, kakve su boje bili ...

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne znam gospodine Lukiću, ali civilni su to autobusi bili. Malo manji, ne oni neki veliki, ma onako, srednji. Ni ekstra mali, ni veliki.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U principu svi slični takoreći?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste, jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Evo, čitam stranicu 73, dole na dnu. Pita vas advokat Dragoljub Todorović koji je punomoćnik žrtava Hrvata u postupku u Beogradu, pa on kaže: "O događajima u bolnici kažete tamo: Šljivančanin pozvao ovog Iavnkovića i kaže nek jedni idu tamo, drugi ovamo i tako dalje", i onda kažete: "Celo vreme Šljivančanin je tu bio glavni zapovjednik". Tu je bio Šljivančanin koji je bio glavni zapovjednik. Ja vas pitam na osnovu čega ste zaključili da je on bio glavni zapovjednik? Vaš odgovor, sad ću da pročitam. To je bilo znači pitanje.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: "Odgovor, svedok Dragutin Berghofer: Ja nisam to rekao da je on bio glavni, on je tamo izjavio: Pazite, Šljivančanina možete videti sa Velebita. Visok je bio". Onda opet advokat vas pita: "Da bih postavio precizno pitanje, dakle rekli ste da je tu u bolnici bio glavni zapovjednik, pa vas pitam na osnovu čega ste to zaključili?". Vaš odgovor glasi: "Pazite, ja nisam znao ko je taj čovek. On je imao pancirku, bio u uniformi, čin nisam video, otkud bih ga znao, on je samo... taman ja i doktor izlazimo ovde, on ulazi ovako, kaže: Doktore, šta se čeka? Ratno je stanje, lakši ranjenici i ovo već sam rekao, i civili na levu stranu u Šabudlu i to je sve što je bilo, što ja znam o tom čovjeku". To sam vam pročitao kako ste vi tamo izjavili. Moje pitanje je sledeće, na osnovu ovoga šta ste vi sada čuli da ste vi izjavili pred Beogradskim sudom i onog šta ste malopre meni svedočili. Vi ste stekli utisak da je on tu glavni odnosno da komanduje na osnovu onoga šta je rekao doktoru Ivankoviću, je l' tako?"

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Sada ćemo preći na kasarnu. Dešavanja u kasarni. Vi ste pomenuli pred ovim Sudom dolazak u kasarnu i kako su se autobusi parkirali u polukrug. Da li ste vi ranije ikada ulazili u prostor kasarne u Vukovaru? Da li znate gde se nalazi zgrada kasarne u okviru tog kompleksa?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Znam, ja sam 12 metara od nje, od žice.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ti autobusu u tom polukrugu, koliko su po vama bili udaljeni od zgrade kasarne?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa mogu vam reći koliko se ja sećam, pa dosta je daleko bilo, tako svojih, malo je to teško nakon toliko godina, ali negde oko 50, 60 metara, tako.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Na platou određenom pretpostavljam?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa da, taman tako.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Poštovani Sude, ja da bih sada pokazao svedoku dve fotografije, ovo je nešto novo, a mislim da je za sve nas, učesnike u postupku interesantno da vidimo kako izgleda prostor kasarne, fotografije koje su timovi Odbrane dobili prilikom obilaska Vukovara od strane Ministarstva odbrane Hrvatske, doduše dobili smo ih vrlo skoro, te fotografije smo otvorili Tužilaštvu tako da su oni upoznati. Ja bih svedoku sada pokazao dve fotografije. Predložio bih posle da se Pretresnom veću pokaže i šema tih fotografija gde je njihova uviđajna ekipa napravila jednu skicu sa kog mesta je napravljena određena fotografija i to bi bilo vrlo zgodno za nas u sudnici da tačno razumemo te objekte u kasarni. A u svakom slučaju prvo da vidimo fotografije, da li će svedok prepoznati, pa da vidimo da li to može da se uvede u dokaze. Prva fotografija, ja bih molio da se pokaže fotografija 2D 100009. Gospodine Berghofer, je l' vam poznato ovo?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da, to se sada kasnije izmenilo i to sve, ali to je već ova strana prema Negoslavcima, ona prva strana bi trebalo ovako da bude.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U svakom slučaju nešto prepoznajete na ovoj fotografiji?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa ovde desno prepoznajem, čini mi se da je to vojarna, kasarna, je l'.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Zamolio bih sada da uzmete, što bi rekao moj kolega tužilac magičnu olovku, pa da nam to obeležite.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Koliko ja mislim, evo, to su te dve.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Stavite broj 1 ispred zgrade za koju smatrate da je zgrada kasarne.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Al' to baš nije tako čisto, tu nema nikakva oznaka. Pazite, ovde vam je desno, takorekuć šuma, ovde su neki automobili parkirani, ovde ljevo je opet neko šikanje, granje ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hoćete da uvećamo fotografiju?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa nekako nezgodno mi stoji. Ne znam s koje strane je to slikano. A ko je slikano od moje kuće, ne mogu se sjetiti, jer to... ima neka druga, malo onako... Bojim se da mi neće metiti neku zubnu ambulanti Boga ti, a odrastao sam tamo. Ako je ovo kasarna, ondak je vidim. Evo, 1, 2. *(svedok označava)*

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. 'Ajmo da pogledamo jednu drugu fotografiju, pa ćemo se onda vratiti na ovu.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Može.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da pogledamo fotografiju sa oznakom 2D 100002. Je l' ovde nešto prepoznajete?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Samo malo. Vi meni sve onu starnu gdje nismo ušli u kasarnu. Šta vam je ovo tu, desno? Pomozite mi, ova velika zgrada, šta je to?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja bih jako voleo da znam da sam ja tu stanovao, ali verujte, ne znam.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Evo vidite, ja se ne mogu ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: 'Ajmo jednu sledeću fotografiju.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: 'Ajdete, 'ajdete.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sledeća fotografija sa oznakom 2D 100003.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: E, sad bi to otprilike bilo. E, sad smo na pravome.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možete li reći šta je ovo šta vidimo s fotografije?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: To je, koliko se ja sjećam, to je put za Negoslavce i to je, to je sporedni ulaz za kamione u vojarnu, kasarnu. To nije onaj glavni tamo, gdi su montažne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite nam da li ste vi ušli na ovaj ulaz? Tom prilikom.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da, gospodine Lukiću, ušli smo iz pravca Negoslavca. Iz Negoslavca. Verovatno da je to taj ulaz ondak.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja ne bih da ništa obeležavamo na ovoj fotografiji već samo ako možemo da je uvedemo u dokaz na osnovu onog šta je svedok rekao. Da je to po njemu bočni ulaz u kasarnu.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste, za pravac Negoslavce.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Za pravac Negoslavce.

SUDIJA PARKER: Gospodine Berghofer, pomozite mi molim vas. Recite mi da li je ova fotografija snimljena iz kasarne ka spolja ili je neko stajao izvan kasarne, pa snimao fotografiju gledajući ka kasarni, ka unutrašnjosti kasarne?

SVEDOK BERGHOFER: Cijenjeni sudac, iz unutrašnjeg, pa prema van, ka ulici.

SUDIJA PARKER: Hvala. A ovaj put koji ide sa leva na desno, da li je to put za Negoslavce?

SVEDOK BERGHOFER: Za grad je to po ovoj slici, a lijevo je za Negoslavce.

SUDIJA PARKER: Znači ovo šta vidimo sa desne strane je... Na toj strani je grad Vukovar, levo ako se ide, tamo su Negoslavci, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER: Tako je.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Ponudili ste ovo na uvrštenje gospodine Lukiću. Usvaja se.

sekretar: To će biti dokazni predmet 232.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da pogledamo još jednu fotografiju sa oznakom 2D 100004. Da li vam ovaj prostor liči na nešto, da li prepoznajete i možete li nam reći šta vidite, po čemu prepoznajete?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa vidim garaže.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gde?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ovde napred.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gde se nalaze te garaže, u kom objektu?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa u objektu vojarne, kasarne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ono šta mene najviše interesuje, u odnosu na ove garaže i u odnosu na... zgradu kasarne ...

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Koliko su vaši autobusi, njih pet ili šest koj i su bili u polukrugu, koliko su udaljeni, gde su oni bili parkirani?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Gospodine Lukiću, to je sad teško ocijeniti. Ako je ovo parkirno mjesto za tenkove koje sam ja mogao viditi neki puta iz moje kuće jer sam bio blizu, ta bi se slika nekako po mome morala, u stvari ne mora slika, ona cesta koja je išla prama kancelarijama vojarne, da vam malo bude jasnije, jer mi smo ušli u sporedno dvorište kasarne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To sam shvatio. I otprilike ono šta me interesovalo, bili ste zaustavljeni negde oko 50 do 60 metara od zgrade kasarne, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ovu fotografiju ne želim za sada da uvodim jer nije nam nužno. Ne znam dali da sada predložim da se izvrši uvid u ovu šematsku sliku, da li možda možemo i po njoj... Ako pokušamo da stavimo svedoku 2D 100001. Samo za trenutak. Da li može malo da se uveća ovo? Ja moram reći gospodine Berghofer da je meni dosta ovo nejasno, ali ako vama ovo može bilo šta da pokaže onda nam možda možete reći gde ste bili. Ako ne ...

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Samo malo, da ja to prokužim, što se kaže. Recite.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Evo gore, piše ulica Šapudla.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa niste mi... Ja sam mislio da vojarnu ste mi prikazali. Rekli ste, pričali smo o vojarni, ja se ispričavam, nisam shvatio gde je ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pardon, pardon, izvinjavam se, piše Sajmište u gornjem desnom uglu.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ja... Malo je sitno, pa baš toliko ne vidim. Sajmište, dobro. Da, ali to Sajmište je jako veliko, ovo broj 2, šta vam je to je l' to ulaz, glavni ulaz u vojarnu, kasarnu?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Biće da je to sporedni. S desne strane ulica se zove ulica Sanje Marinković, da li vam to pomaže da ...

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: To nikada nije bilo u Jugoslaviji da se zvala Sanja Marinković. Ta ulica ne postoji tu. Bila je, ako je ovo desno, doktora Mladena Stojanovića.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Mi smo ovako dobili od hrvatskih organa. Nema veze, nećemo se više zadržavati na ovoj fotografiji. Pokušaćemo nekom drugom svedoku da razjasnimo ove objekte. E, sad, da pređemo na dešavanja u kasarni. Kada su autobusi ušli i parkirali se tu, u taj polukrug, ti rezervisti, teritorijalci, dobrovoljci, paravojska da ih tako ja nazovem svim nazivima, za koliko vremena su oni došli. Da li su oni u tom trenutku već bili tu ili su se oni pojavili u nekom periodu, 10 minuta, 15, pola sata?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ma gospodine Lukiću, čim smo ušli bilo je veselja. Ma tu su bili ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite mi, ta manifestacija besa, da tako kažem dok ste vi autobusima, da li je ona trajala sve vreme tih četiri sata dok ste bili tamo ili je u jednom trenutku prestala i oni se povukli?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ma nisu se gospodine Lukiću uopće povukli, ali je samo neki deo je bio odsutan. A ovi drugu i dalje su nastavili kružiti, mi smo čak neki puta su neki i metili zastave što nisam ja nikome davao u izjavama, jer niko me nije pitao, pa ovi su pobesneli vani. A unutra nisu smeli, jer mladi vojnik nije dao unutra. Ali to je trajalo nekih 20 minuta koliko se ja mogu sjećati. A ovi drugu su ludovali vani.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo da tu budemo precizni. Znači tih 20 minuta je trajalo to da oni pokušavaju da uđu, a sve vreme kako vi kažete, oni luduju vani?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Je, je, je. I obilaze i prete se i tako, viču, znate već ono kako.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I to je trajalo, kako rekoste, svih četiri sata vašeg boravka u kasarni?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: A ne, pa bilo je ondak... Ako ja nastavim... Mogu ja da nastavim tu priču.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ne, ne, možete nastaviti, ali mene interesuje činjenica ...

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Oni su polupali one protivpožarne aparate, jedni su uzeli motike, drške, te držaljice mislim, je l'. Od krampa, od svega i već sam vam naspomenio, neke su izbirali i otišli u autobus prema Negoslavcima i jedna grupa od njih pet, šest su sjeli u taj jedan "jugo" i otišli su prama Negoslavcima za tim autobusom.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To ste rekli.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To sam razumeo. A ostali?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: A ostali i dalje su ludovali tamo.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, čini mi se da na stranici 73, u redu 16, da bi trebalo da stoji 20 munuta, a ne 20 sati, zar ne?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo trenutak, da pogledam. Da, da, da, 20 minuta, tako je. Hvala vam časni Sude. Vi ste i sada posvedočili, a i uglavnom tokom vašeg svedočenja. Od strane tih mladih vojnika koji su bili u pratnji da kažem tih vaših autobusa, bili su sprečeni da bilo ko izvrši neki direkran akt nasilja odnosno da uđe u autobus, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E, sad. Iz vašeg autobusa izlazi nekoliko ljudi. Pomenuli ste Kolesara, pomenuli ste profesora Ličinu i Hideka, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate, da li je njih neko prozivao po nekom spisku, kako su oni izašli, da li je neko ušao u autobus, pa im je rekao da oni izađu ili su na drugi način izašli? Njih trojica me interesuju.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Gospodine Lukiću, koliko je se ja sjećam, ovaj je jedan taman rezervista vojnik, mlađi čovjek, kaže: "Otkud vi profesore ovdje?". Ja ne znam šta mu je odgovorio i odmah ga je izveo van i izveo je Hideka i ovoga, od sestre Bibe muža, Kolesara. Evo, to je sve iz mog autobusa, koliko se ja mogu sjećati.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ali ne vraća vam se pamćenje da je neko ulazio i da je prozivao lica?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Koliko ja se sjećam, nije kod nas niko ništa čitao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate možda da je profesor Ličina u tom autobusu sedeo na prednjem sedištu zajedno sa svojom suprugom?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Koliko se ja sećam gospodine Lukiću, on je negdje bio ispred mene jedno dva reda, ali sa desne strane i ne mogu se setiti da je bio sa suprugom. Ne mogu se setiti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: On je davao izjavu Tužilaštvu i tvrdi da uopšte nije u kasarni izveden nego na Ovčari. Da li je moguće da ste možda ipak to vi zamenili? Da je profesor Ličina, zajedno sa svojom suprugom izveden na Ovčari?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: To što ja Ličinu dobro znam, na Ovčari, gospodine Lukiću, ma niko nije nikog izveo i jedino mladi vojnik je izveo iz mog autobusa Vili Karlovića... Da li su se poznavali ili ovaj ima prijatelja u Rumi, Pazovi, uglavnom nemojte da ja idem dalje, taj mladi vojnik je sačuvao toga dečka.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A Kolesar Mihal je suprug od sestre Bibe, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I vi tvrdite sa sigurnošću da je Ličina bio čovek koji je tad izašao iz autobusa u kasarni, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li znate čoveka po imenu Vilhem Rudolf?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Znam ga.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate da li je on bio u vašem autobusu?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: On gospodine nije Lukić... gospodine Lukiću nije bio kod mene, ali sad ćete mi opet kazati nisam rekao. A Bulidža viče: "Šta je Ruca, nema više fudbala". Kao da je Ruca bio u drugom ili trećem napred.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate da je on izašao možda iz drugog ili trećeg autobusa ako ga znate, da li ste ga videli?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti, ali posle, kad smo se jedanput našli nekada, ondak je rekao da je i on bio u vojarni, kasarni.

ADVOKAT LUKIĆ: Možemo li za samo jedno pitanje da pređemo na privatnu sednicu?

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

SUDIJA PARKER: U redu gospodine Lukiću. Ranije ste pomenuli da postoje problemi u vezi sa nekim redovima u transkriptu, pomenuli ste stranicu 48, redove 5 i 6 i rekli ste da tu ono šta je ušlo u zapisnik treba da se ispravi, a rečeno mi je da ste možda mislili na stranu 46, redove 5 i 6 i da zapravo želite da se taj deo teksta rediguje. I hteo sam da vam kažem da sam ja naložio da se to rediguje. Zbog te redakture moramo da napravimo pauzu od 30 minuta. Nastavićemo u 12.55.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, izvolite.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Berghofer, imamo svi nameru da završimo danas što pre sa vama i u tom smislu moramo da gledamo da budemo što kraći i sa pitanjima i sa odgovorima, a opet da pravimo pauzu. Jedno pitanje koje sam zaboravio da vas pitam na početku, ali samo mi kratko odgovorite. Opisivali ste proboj kada ste 17. uveče krenuli i prošli ste pored zgrade gde je bio nekad stari Štab TO koji ste rekli da je bio napušten samo ste zatekli teleprinter tu, sećate se?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To je ustvari bilo komandno mesto, Krizni štab, je l' tako? Ranije.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: A i prije u Jugoslaviji je bilo Vojni odsjek.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Moje pitanje koliko je ta zgrada po vama udaljena od bolnice? Otprilike.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa ta je zgrada na primer, oznaka kuće broj 7, a bolnica je 47. Tako, svojih negde 200 metara.

ADVOKAT LUKIĆ: Hvala. E sad, možemo li za trenutak preći na privatnu sednicu. Pitaću vas nešto vezano za Ovčaru, "Velepromet" i kasarnu, samo da pomenem određena lica, a posle ćemo biti na javnoj.

SUDIJA PARKER: To treba da ograničite samo na ljude o kojima se govori.

(privatna sednica)

sekretar: Na otvorenoj smo sednici.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U "Velepromet" iz "Modateksa" rekli ste išli ste peške i prebacio vas je, vodio vas je Stanković Jezdimir, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Je l' on bio u vojnoj uniformi?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Njega ste poznavali od ranije?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pitaću vas sada za par lica koja, neću da vam stavljam izjavu pred vama, ali ona su pomenuta u onoj službenoj belešci koju je od vas uzimao taj policajac, a za koju ste vi rekli da niste potpisali. Ali ću vas pitati sledeće. Da li ste tom policajcu pomenuli, a možda čak i tako, da ste u "Veleprometu" videli čoveka koji se zove Džitko Vlada?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Je, u krugu, u krugu kad sam prolazio iz "Veleprometa". To je bratić od moje bivše žene.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I on je imao isto vojnu uniformu JNA, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da, bio je tamo obučen.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A koliko je on imao godina otprilike po vama?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tamo negde, 27, 28.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Vi ste videli i Seman Đuriku?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste, bio šegrt moj kako se ono može kazati.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je i on bio tamo u uniformi u "Veleprometu"?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste, on je opet šogor od Pavlovića.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možete li otprilike reći njegovo godište?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa tamo negdje, 1946. ili 1948. godište. Ja sam se oslobodio, on je došao za šegrta. Možda četiri godine razlika.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Pavlović Đorđa ste videli u "Veleprometu"?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da. Taj je zidao kuću kod mene. U "Modateksu" nešto ne štima.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Je l' i on bio u uniformi JNA?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Gospodine Lukiću, jesmo li se ispravili? U "Modateksu".

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da, da.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Bio je u uniformi na straži.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Krtilić Peru, da li ste videli u "Veleprometu"?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ma kako nisam gospodine Lukiću, evo sad ga vidim pored sebe. Skače od radosti kad su me doveli.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Je l' i on bio u nekoj vojnoj uniformi?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Je l' mogu da ponovim?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možete.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Bio je u uniformi i kad me je vidio, počeo skakat' i kaže: "Ovake, ovake kao ovaj Drago, tako treba ubiti", i ja nađoh hrabrosti i kažem: "Zbog čega? Što je moja mama i tvoja mama komšije 40 godina?". Znae šta, svi ležajevi su mu zablokirali, ni "A" nije rekao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. I svi ovi koje sam vam pobrojao, vi ste njih videli na tom prostoru "Veleprometa" i "Modateksa" i to su Srbi, odnosno lica koja nisu bila zarobljenici, je l' tako, nego su vas čuvali u tom prostoru "Veleprometa" i "Modateksa". Je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: A nisu oni čuvali.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: 'Ajde da se ispravim.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Oni su bili tamo, radili su nešta. I Džitko i Seman su Rusini.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ali su bili u uniformama JNA?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jesu, ali nisu bili blizu nas.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Njih ste sve kao Vukovarčane znali od ranije, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Oni su imali iste uniforme kao ti vojnici koji su stajali ispred "sobe smrti", je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nisu, oni su već malo stariji bili, a kod "sobe smrti" su bili dva mlada vojnika. To je ipak malo svežija uniforma i mlađi.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To nije sporno. Vi ste ove vojnike ispred "sobe smrti" definisali kao mlade vojnike i niste ih znali od ranije, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I imali su mlađe uniforme, svežije uniforme od ovih drugih?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Je, razlikovalo se malo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I na osnovu toga što su oni mlađi i što ih niste znali od ranije i što su imali svežije uniforme, vi smatrate da su to redovni vojnici JNA, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako.

ADVOKAT LUKIĆ: Hvala. Možemo li za trenutak opet na privatnu sednicu?

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

sekretar: Na otvorenoj smo sednici.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Juče ste svedočeci tužiocu u glavnom ispitivanju, sada prelazimo da kažem na zadnji segment vašeg svedočenja, kasarna kod "Veleprometa" kad ste prebačeni pred odlazak u Sremsku Mitrovicu i tad ste opisali jedan incident, da ga tako nazovem, odnosno da su vas prvo nahranili, da dugo niste jeli, pa ste onda, ja sam baš doslovce zapisao, rekli dok ste dremali da ste čuli udaranje i jauke. Pa ste rekli takođe da koliko se sećate, da je to bio vaš komšija Šilt, međutim niste lično videli da ga je neko tukao. Pa vas ja pitam, jeste tako izjavili, prvo?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Je, je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite mi, ta prostorija u kojoj ste vi svi, jeste li vi svi, ova grupa koju sam ja vama malopre pomenuo, nemojte da govorite imena, jeste li vi svi bili zajedno u toj prostoriji u kasarni pred put u Mitrovicu?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Kao da je falio Vili Karlović, ali nisam siguran, a još su od nekale došli neki. Ali pretpostavimo da Čaklić i ja, Gunčević i ko još tu fali, mi smo bili, ali nisam za Vili Karlovića siguran.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Samo mala ispravka, mislim da je to već jasno, ali da ne bude smetnja. Strana 84, red 7, piše " *barracks of "Velepromet"*", a ja sam rekao "kada su prebačeni iz "Veleprometa" u kasarnu. Mislim da to nije više ni sporno. Kolika ja ta prostorija u kojoj ste vi bili? Možete li da se setite?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa da vam budem iskren, nekako baš ni ovaj, nije baš tako zapažanja, ali je dosta velika bila, koliko se ja tu sada mogu... Neki je bio hodnik i jedna prostorija, ali stvarno ne rade mi klikeri i stvarno se ne mogu sjetiti baš ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Nemojte, ako ne znate, ne insistiram. Vi njega niste pitali tog Šilta, da tako kažem, nista ga pitali da li ga je neko tukao, ko ga je tukao, tako ste rekli?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste s bilo kojim drugim od vaših sapatnika, da tako kažem, komentarisali to njegovo prebijanje, bilo kada?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa pošto smo odmah došli u Mitrovicu, odmah su Šilta prebacili dole negde prema Srbiji, ne znam i tek kasnije sam ja doznao od njega, reko': "Jesu to tebe pegali onda?", kaže: "Jesu". Ali to je već bilo u oslobođenju.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ali vi niste to čuli tom prilikom od njega, tog dana niti u putu za Sremsku Mitrovicu, niti u Mitrovici, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Koliko se ja sećam gospodine Lukiću, mislim da nisam čuo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste o svim vašim, da kažem sećanjima na ove dane koje ste imali u Vukovaru svedočili dva puta pre ovim Tribunalom, svedočili u Beogradu, svedočili istražnom sudiji u Zagrebu, svedočili sudiji u Vinkovcima, davali izjavu policiji u Hrvatskoj, davali izjave haškom Tužilaštvu. Samo mi posvedočite da nikada nikome do ove sudnice juče to niste pomenuli, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa ne bih baš mogao i garantirat da je tako, ali koliko ja znam, niko nije ni rekao da ne smem pričati da sam bio u Den Hagu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se na tom Šiltu, tom čoveku, videli tragovi povrede sledeće jutro kad ste polazili u Mitrovicu?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne mogu to potvrditi, jer smo se brzo rastali. Tu noć, čim smo stigli u Mitrovicu odmah su neke prozvali i odvezli dalje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Prelazimo na završni set pitanja, vrlo kratko, više kao neki zaključak iz svega onoga šta sam ja čuo od vaših svedočenja, pa mi je ovo samo potvrda. Vi ste pred ovim Sudom detaljno opisali maltretiranje koje ste vi doživeli na Ovčari, pa da kažem i psihički i da kažem u "Veleprometu". Da li ste vi doživeli bilo kakvo maltretiranje, fizičko zlostavljanje ili pretnje dok ste bili u bolnici? Da ili ne?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste vi lično doživeli, osim onih pretnji ispred autobusa, doživeli bilo kakvo fizičko maltretiranje i pretnje dok ste bili u kasarni, dok su vas štitili ti vojnici u autobusima?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Faktički, dok ste bili u obezbeđenju tih vojnih policajaca, vama se nije desilo nikakvo zlo, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Otprilike tako.

ADVOKAT LUKIĆ: Hvala. Časni Sude, ja više nemem pitanja.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Lukiću. Gospodine Moore.

DODATNO ISPITIVANJE : TUŽILAC MOORE

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Imam svega nekoliko pitanja. Tokom celog perioda od trenutka kada ste odvedeni u autobus, zatim kroz kasarnu i na Ovčari, da li ste videli da je bilo ko ili da li ste vi dobili bilo kakav lekarski tretman ili pomoć zbog ozleda?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ja nisam dobio lječnički tretman, ali se sećam da je jednome bilo jako, jako loše, da je cijelu noć povraćao. Posle sam doznao da je to Gunčević, inače ga do sad nisam znao. Ako je to to, ali ja se ne mogu sjetit da sam... Osobno ja nisam tražio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste videli da je bilo ko dobio medicinsku pomoć pošto su premlaćeni na Ovčari?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ja to nisam vidio.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude ...

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala najbolje. Ja nisam siguran da je ovo bio glavnog, pogotovo ne unakrsnog ispitivanja Odbrane, ovaj, pružanje medicinske pomoći na Ovčari.

SUDIJA PARKER: Pitaćemo gospodina Moorea.

TUŽILAC MOORE: Mislim da je jedna od sugestija unakrsnog ispitivanja da je htelo da se pokaže kako nije bilo zlostavljanja i da se na te ljude pazilo kako je trebalo dok su bili u bolnici i u kasarni JNA, sve do Ovčare. Možda nisam dobro pročitao tu poruku.

SUDIJA PARKER: Mislim da je to otvoreno, tako da nastavite gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U stvari već sam završio sa tim delom, na žalost ne mogu da idem s tom temom dalje. Ali, sugerisalo se da su kasarne JNA bile odsečene u avgustu i možda septembru mesecu. Koliko ste vi daleko stanovali od kasarne JNA pre nego što ste otišli 24. avgusta?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa koliko je gospodine sudac, koliko je široka cesta, 10 metara, 11, hajde.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pre 24. avgusta, ako možete da pomognete Pretresnom veću, možete li da nam kažete da li ste videli da je kasarna JNA bila odsečena, da ljudi nisu mogli da ulaze ili izlaze? Da li se sećate toga?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne, koliko ja znam, ja sam 12 tona uglja gurao i sve je bilo u redu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hteo bih da se pozabavim bolnicom i jutrom 20. novembra 1991. godine. Rekli ste kako ste videli visokog čoveka s brkovima za koga ste verovali da je Šljivančanin. Da li ste videli neku drugu osobu sličnog opisa, dakle visok, sa brkovima, a da je ta osoba izdavala zapovedi u bilo kom trenutku?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nisam gospodine sudac. On je specifično imao i svoju visinu i brkove i ovo i ovo, mislim to je čovek koji ne izlazi toliko baš iz očiju.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali, pretpostavljam da su se pitanja Odbrane kretala u smeru da je tamo mogao da bude neko drugi sličnog opisa. Da li ste videli nekog ko bi odgovarao tom opisu, a da je tog jutra u bolnici izdavao zapovesti?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne, nisam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Hteo bi sada da porazgovaramo o vašem putovanju u Sremsku Mitrovicu. Kada je gospodin Vasić postavljao pitanja, rekli ste da, nadam se da sam to dobro uhvatio, da je čovek po imenu Šoljić ili Šoljić bio ubijen pored vas. Da li se sećate tog dela svog iskaza o kome ste govorili juče? Možete li da nam ukratko opišete kako je to neko pored vas ubijen u Sremskoj Mitrovici?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa gospodin sudac, kad smo došli u Sremsku Mitrovicu, onaj rezervista što se i samnom rukovao i Đuro vozač su nas ispratili iz autobusa, prošli smo kroz špalir od jedno 25 policajaca tamo u krugu stražara, kako hoćete. Tukli su nas redom. Skinili nas gole, tukli su nas, gole nas odveli u dvoranu, kompletno nas opet pregledali. Jedan na vratima ko je znao karate sistem, taj je lupao, posebno ja sam dobio u trbuh udarac, kriknuo sam, smijao mi se i narednih pet, šest puta na to, izašli smo van, goli, ponovo su nas tukli, mene je čak jedan Duško i vijao, obukli smo se, mogu da se pohvalim da sam najviše batina tamo dobio. Četri puta sam padao u nesvest, dizali su me i jedan od njih kaže: "Duško, kako si, kako možeš tako?". Ali, ali Šoljić se ne diže, Niko Šoljić se ne diže. Dolazi taj Duško i smije se "vidi, ovaj se najeo sladoleda". Čovek se već otprilike i smrzao, jer je bila taj dan jako jaka zima.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hteo bih sada da razgovaramo o ispitivanju. Rekli ste da su vas ispitivali tri puta i jedan od tih navrata opisali ste kao posebno grozan. Molim da se sada usredsredite upravo na to ispitivanje. Dakle, rekli ste tri puta, a jedno je bilo posebno strašno. Možete li da nam ispričate šta se dogodilo tom jednom prilikom i šta je bilo posebno strašno?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa najstašnije je bilo to što su me toliko tukli. Tri nedelje nisam mogao ispružiti, ko da sam bio na sunčanim Havajima, mećali su mi obloge. Napominjem da sam cijelih četiri i po mjeseca, manje dva, tri dana, bi bos, jer mi je Duško odmah uzeo, još vani gojzerice. To svi znaju iz moje sobe. A kad sam išao na ispitivanje, ja imam dobar glas, grlat sam, glasan, ali taj dotični, a bila su ih dvojica, jedan malo finiji i jedan onako skroz u galami, počeo me je trzati, gurati, "gdje ti je pištolj, gdje ti je tajno pismo", i još druga poniženja, maltretiranja, vamo, tamo, da bi ovaj malo finiji kazao: "Gdje si služio vojsku? U Svetozarevu. Koji rod?". Reko: "Samohodka.

Koliko milimetra? 90". I on ovome kaže: "Ma ovaj toliko laže da ga ne mogu slušati". Ali više je bilo u šali. Eto, to su ta dva slučaja gdi je bilo grozota, a ono treći puta koliko se ja sećam, spasilo nas je kod tog finoga oficira koji je kazao: "Recite mi", čak mi je i vi rekao, to je bilo zadnje ispitivanje, "koliko je Srba ubijeno kod vas?". Reko: "Molim vas, hoćete ponovit' pitanje?". Kaže: "Pitam vas koliko je Srba bilo ubijeno kod vas, ja ne kažem da ste to vi, ali ko je, jer mi imamo i drugi način ispitivanja". Mogu vam reći da su mi se noge odsekle, ali to je bilo zadnje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U redu. Izvolite, recite, još ste nešto hteli da kažete.
SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa prije toga zadnjega sam još bio na ispitivanju. Dosta fino me je ispitivao, ali su dva ...

TUŽILAC MOORE: Dobro. Nema potrebe da dalje o tome govorimo osim ako Odbrana želi da o tome postavljam pitanja. Ja više nemam ništa o čemu bih ispitivao svedoka u okviru dodatnog ispitivanja što znači da je ovim njegovo svedočenje završeno.

SUDIJA PARKER: Hvala vam gospodine Moore. Gospodine Berghofer, biće vam drago da čujete da je ovo kraj vašeg svedočenja. To je dosta dugo trajalo. Ima li nešto šta biste vi želeli da kažete?

SVEDOK BERGHOFER: Imam časni Sude. Prvo, hvala što ste me odbranili da nisam lažov. A drugo, spasili ste me, jer u svakom suđenju nešto malo promakne, pa tako je bilo promaklo... vozilo JNA, ta "Campagnola", danas je promaklo... Moj kompletan izveštaj sa "Modateksa" što ja ne moram pričati, ali za pet godina, časni Sude, ako ponovo neko bude mene zvao, pa neće biti vas, možda gospodina Moorea, gospodina Lukića, pa ću doći u neugodnu situaciju, a neću se moći setiti otkud nisam pričao o "Modateksu". Pa je dovoljno ovo meni da ode u zapisnik, da nisam kompletnu priču o "Modateksu" i hvala vam ljepo.

SUDIJA PARKER: Pretresno veće vam je zahvalno na tome što ste došli u Hag, zahvaljujemo se na pomoći koju ste nam dali, a sada možete slobodno da se vratite kući. Puno vam hvala.

SVEDOK BERGHOFER: Hvala ljepo.

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Lukiću.

ADVOKAT LUKIĆ: Koristim trenutak pauze, pa možda i tajming u odnosu na današnji dan da pokrenem dve teme. Jedna je pravna, a druga je da kažem tehnička. Glavno pitanje o kome bih voleo da čujem stav ovog Pretresnog veća odnosi se više na svedoka koji je bio pre gospodina Berghofera. Vi ste tada davali one instrukcije u pogledu Pravila 90(H). Svedok je već ušao u sudnicu, ja nisam hteo da pokrećem drugo pitanje koje me sada interesuje. A pitanje je sledeće. Tokom svedočenja prethodnog svedoka Tužilaštvo je uvelo kao dokaz jedan dokument koji nije bio na listi 65ter, to je Tužilaštvo, gospodin Smith (Smithh) je rekao, taj dokument je ušao kao dokaz. Imajući u vidu tumačenje člana 67(C), ja shvatam da dokumenti koji se naknadno pojave i koje jedna strana želi da uvede

kao dokaz, moraju odmah i što pre biti dostavljeni suprotnoj strani. U konkretnom slučaju, dokument koji ja neću da pominjem, jer je bila zatvorena sednica, ako treba prećićemo na to je svedok dao Tužilaštvu prilikom svog intervjua u julu mesecu i to nesporno stoji u transkriptu intervjua, a Tužilaštvo je pisalo svoj predpretresni podnesak, kolega Moore će me ispraviti, mislim u avgustu mesecu. Tada taj dokument nije bio na listi 65ter. Ja se plašim za buduće slučajeve i želim u tom smislu instrukciju Pretresnog veća, da li može Tužilaštvo, a sledećeg dana mi, kad budemo u glavnom ispitivanju, da tako pronađe neki dokument koji mu je bio u posedu pre pisanja predpretresnog podneska i da ga onda predloži kao dokaz? To je jedna tema. Možda prvo da čujem odgovor na to, a onda bih postavio drugo pitanje.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, izgleda da je gospodin Lukić zabrinut zbog toga što ste vi ponudili na uvrštenje dokument koji jeste relevantan, ali koji nije bio obelodanjen. Možete li da nam nešto o tome kažete?

TUŽILAC MOORE: Koliko sam ja shvatio, radilo se o svedoku gospodina Smitha. Što se mene tiče, ja pokušavam da pratim sve šta se događa i da svakodnevno čitam zapisnik, ali stvarno nisam u toku, ne znam na koji to dokument gospodin Lukić misli.

SUDIJA PARKER: Pa vidim da je i gospodin Smith tu, pa može on da nam pomogne.

TUŽILAC MOORE: Da, ali još nešto. Ja sam razgovarao sa cenjenim kolegama o tome i možda bi bilo dobro uz dozvolu Pretresnog veća da se vratimo na pitanje obelodanjivanja dokumenata unapred i prirode tih dokumenata. Tako da je to nešto šta bih želeo da razjasnimo. Mislim da i kolege to žele, ali možemo time da se pozabavimo kasnije.

TUŽILAC SMITH: Na žalost časni Sude, ja ne mogu da vam budem od neke koristi. Ja ne mislim da se tu radilo o nekom značajnom dokumentu. Možda bi bilo dobro da gospodin Lukić kaže o kakvom se to dokumentu radi, pa da ja onda eventualno objasnim.

ADVOKAT LUKIĆ: Dozvolite da predemo na privatnu sednicu, pa da onda polemišemo dalje na javnoj.

(privatna sednica)

sekretar: Javna sednica.

ADVOKAT LUKIĆ: Poštovani Sude, ja vam se sada obraćam u ime sva tri tima Odbrane, čak mislim i u ime naših klijenata, mada nemam direktnu direkciju za to, a mislim čak i u ime kolege iz Tužilaštva, pa smo konačno svi na jednom zajedničkom zadatku. Mi znamo da su zvanični praznici Ujedinjenih nacija (United Nations), katolički Uskrs koji pada u drugoj nedelji aprila, 15. ja mislim. Ove godine pravoslavni Uskrs pada nedelju dana iza toga, znači sledeći vikend. Mi znamo da to nije preznik Ujedinjenih

nacija, ali znamo takođe da ovaj Sud ima u vidu često i potrebe kada se porodice pravoslavne, da kažem, skupljaju zbog svojih ili praznika ili običaja. U tom smislu sam hteo da zamolim u ime sva tri tima Odbrane da nam se omogući da napravimo te nedelje pauzu, svi učesnici u postupku. Pod jedan, pomogli bi nama da svi proslavimo praznik, pod dva, pomogli bi okrivljenima da verovatno u to vreme njihove porodice ih obidu, jer znate, ovako ih obilaze samo vikendom, a značilo bi im verovatno jedna malo duža poseta. Pomogli bi sigurno i Tužilaštvu i nama da se malo pripremimo za dalju fazu suđenja, a u krajnjem slučaju, mislim da smo u zadnje vreme potpuno pokušali da ispoštujemo vaše sugestije u pogledu dužine trajanja suđenja i da sada napredujemo dosta bolje nego u prethodnoj fazi. Odbrana se sada trudi, videli ste i sami da u unakrsnom ispitivanju podelimo teme i da tamo, gde smo na zajedničkom zadatku, zajednički i radimo. U tom smislu bi to bila sugestija sva tri tima Odbrane, a već sam razgovarao sa gospodinom Mooreom. Neću reći da to odobrava nego da mu jako odgovara ovakva činjenica da se napravi pauza, pa sam u tom smislu stavio predlog. Hvala.

SUDIJA PARKER: Imate li nešto protiv ovog predloga gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Ne, u potpunosti vam prepuštam oduku gospodine predsedavajući.

SUDIJA PARKER: A možete li vi, zahvaljujući svojoj kristalnoj kugli da nam kažete dokle će doći Tužilaštvo u vreme kad se dođe do tih Uskršnjih praznika, dakle sredinom aprila?

TUŽILAC MOORE: Pa na osnovu sadašnjeg rasporeda, plana rada i onoga šta smo do sada uspevali, mi utrošimo u proseku na svedoka tri sata. To bi značilo da može da predvidimo da ćemo svedoke, činjenične svedoke završiti ovog meseca. Tu će da budu dva posmatrača i počecemo sa vojnim veštacima. Ali sinoć je iskrasao problem za koji Pretresno veće možda zna, a možda i ne zna, problem je vezan za Sekretarijat (Registry), radi se o tome da je bilo predviđeno da jedan svedok svedočiti putem video konferencijske veze, a to neće biti moguće zato što će ta video konferencijska veza da bude potrebna u jednom drugom suđenju, a radi se o osobi koja je kopala grobove na Ovčari. Što se tiče Evropskih posmatrača (ECMM, European Community Monitoring Mission) jedan od njih je u bolnici, možda će moći da svedoči tek posle 17. marta tako da bi trebalo eto, bar da stignemo do tih vojnih svedoka 14. marta. Bio bih iznenađen ako bismo uspeli da uradimo više od toga.

SUDIJA PARKER: To znači da vi mislite da ćete da završite sredinom maja?

TUŽILAC MOORE: Ne, mi se i dalje nadamo da ćemo da završimo do kraja aprila. Ali samo sam hteo da kažem, ako izgubimo nedelju dana to znači da moramo da je negde nadoknadimo.

SUDIJA PARKER: Dobro, to znači nedelju dana više.

TUŽILAC MOORE: Da, par nedelja više.

SUDIJA PARKER: To je izgleda irski način računanja.

TUŽILAC MOORE: Pa možda i jeste. Dobro, mi smo se stvarno do sada držali programa. Pa sad ja ne znam, mi smo stvarno ispitivali svedoke otprilike tri sata u proseku, na kraju će biti dva svedoka koji će duže da svedoče, to su veštaci, oni su tražili od mene da im dam obaveštenje dve nedelje unapred za vojne veštake i eto, ja pokušavam da te veštake ostavim za nedelju odmah posle Uskršnjih praznika, bar mi je to na umu.

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA PARKER: Po našem mišljenju, a možda niko drugi to mišljenje ne deli i o tome ne razmišlja je pitanje usaglašenih činjenica. Jeste li nešto postigli u tom domenu?

TUŽILAC MOORE: Pa usaglašene činjenice su jedino oko čega smo se složili. Izgleda uz dva izuzetka. Te činjenice se možda tiču otkrića tela, dakle njihov stav o tome je drugačiji, ali ne bih o tome na javnoj sednici.

SUDIJA PARKER: Ne, ja vas pitam. Vaša procena dužine trajanja izvođenja vaših dokaza, da li pri tom uzimate u obzir da će te činjenice biti usaglašene ili ne?

TUŽILAC MOORE: Ja polazim od pretpostavke da ćemo da se usaglasimo.

SUDIJA PARKER: Pretno veće je svesno toga da Uskrs ove godine pada nedelju dana kasnije, znači da postoji nedelju dana razmaka između dva Uskrsa i s obzirom da je ta nedelja ionako radna nedelja od svega četiri dana zbog toga što je jedan dan praznik Ujedinjenih nacija, mislim da Pretno veće može već sada da vas obavesti da nećemo da zasedamo te nedelje, tako da svi možete da iskoristite tu nedelju kako vama odgovara i Odbrana i optuženi mogu da predvide šta je potrebno za posete njihovih porodica. Ja sad ne znam kako funkcionišu letovi, da li vam odgovara da se vratite da nastavimo sa radom u ponedeljak poslepodne ili hoćete da nastavimo sa radom u utorak s obzirom da provodite uskršnju nedelju sa porodicama?

ADVOKAT LUKIĆ: Časni Sude, meni je u početku bilo teško da izgovorim i ponedeljak, ali ono šta je nama problem sada je izmena reda letenja Jugoslovenskog aerotransporta koji sada leti ponedeljkom popodne. U tom smislu bi nama jako značilo da suđenje počne od utorka, a suprotnom bismo morali preko neke druge avio kompanije i onda bi opet to bilo problem da se stigne u ponedeljak na popdnevnu sesiju. A u utorak nam odgovara i prepodnevna i popdnevna sesija.

SUDIJA PARKER: U redu onda. Dakle, onda nećemo da radimo od petka, Velikog petka po jednom kalendaru, pa sve do narednog ponedeljka. To će da bude nešto više od nedelju dana pauze. Dakle, s radom ćemo da nastavimo u utorak. Sad ovde nemam kalendar, ne mogu da vam dam tačne datume, ali mislim da je to utorak 23. ili tako nešto. 23. april. 25. evo, jedan mi je anđeo došapnuo. Gospodine Moore, hteli ste još nešto da kažete?

TUŽILAC MOORE: Još dve stvari sam hteo da kažem. U pogledu onoga šta je gospodin Lukić rekao. U pravu je, ovaj dokument nije bio na spisku po Pravilu 65ter, ali je bio obelodanjen Odbrani u svežnju 41, 5. oktobra 2005. godine.

SUDIJA PARKER: U redu je.

TUŽILAC MOORE: To je bila prva stvar. Mogu da dam evidencijski broj ako treba. A druga stvar, ne znam da li o tome treba da govorimo danas ili ne... Zapravo radi se o pojašnjanju u pogledu toga dokle se došlo sa onim pitanjem 24 sata za upotrebu svih dokumenata za unakrsno ispitivanje, odnosno dokumenata koji nisu na spisku 65ter, dakle da li je taj rok od 24 sata odgovarajući ili bi trebalo da se usvoji rok od 48 sati, jer to važi za obe strane, naravno. Dakle, mi bismo, ako dopuštate, izneli sledeći predlog, a to je da se usvoji rok od 48 sati za objavljivanje svih dokumentata.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, naš stav će se odnositi na sva dokumentata, ali ćemo početkom sledeće nedelje da saslušamo argumente svih strana, pa ćemo moći da onda razmislimo i dođemo do zaključka da li je bolji rok od 24 ili 48 sati. Koji je rok praktičniji. Dakle, da li je to to?

TUŽILAC MOORE: Da.

SUDIJA PARKER: Pretresno veće bi takođe želelo da napomene da je dobilo provereni zapisnik pitanja koje je gospodin Vasić postavio, a koje se odnosilo na dokumenta, da li bi to trebalo da se izmeni ili ne. Na kratko sam pogledao taj dokumenti rekao bih da je u najvećoj meri njegovo shvatanje ispravno. Odluku ćemo da donesemo u ponedeljak ili utorak u pogledu prihvatanja tog dokumenta. Eto, to bi bilo sve, zaključujemo današnji pretres i nastavljamo u ponedeljak u 14.15.

